

بررسی توسعه کشاورزی چین در سال ۲۰۱۱

معاونت پژوهش‌های زیربنایی و امور تولیدی
دفتر: مطالعات زیربنایی

کد موضوعی: ۲۵۰
شماره مسلسل: ۱۳۷۷۸
تیرماه ۱۳۹۳

به نام خدا

فهرست مطالب

۱.....	چکیده
۲.....	مقدمه
۳.....	عملکرد بخش کشاورزی چین
۳.....	۱. تحلیل وضعیت توسعه کشاورزی در سال ۲۰۱۱.....
۱۷.....	۲. سیاست بخش کشاورزی و توسعه روستایی در سال ۲۰۱۱.....
۲۵.....	۳. توسعه کشاورزی و اقتصاد ملی در سال ۲۰۱۱.....
۲۷.....	۴. روند توسعه کشاورزی در سال ۲۰۱۲.....
۳۰.....	حوزه‌های نوین و مورد توجه در ارزیابی بخش کشاورزی چین
۳۰.....	۱. گردشگری کشاورزی و روستایی.....
۳۰.....	۲. سوخت زیستی.....
۳۰.....	۳. ایمنی غذایی.....
۳۱.....	۴. پرورش مستعدترین افراد برای انگیزش روستائیان و کشاورزان.....
۳۱.....	۵. ترویج فناوری‌های کشاورزی.....
۳۱.....	۶. کاهش بار مالی مترتب بر کسب‌وکارهای کشاورزی.....
۳۱.....	۷. تنظیم بازار در راستای صیانت از منافع کشاورزان و تضمین عرضه مداوم محصول.....
۳۲.....	۸. نظام حکمرانی الکترونیکی بخش کشاورزی.....
۳۲.....	۹. راه‌اندازی نظام پایش و پیش‌بینی.....
۳۲.....	۱۰. استقرار پایگاه داده‌ای مربوط به منابع اطلاعاتی کشاورزی.....
۳۲.....	۱۱. تدوین استانداردهای تجارت الکترونیکی کشاورزی.....
۳۲.....	۱۲. هماهنگی مکان استقرار بنگاه‌های فرآوری با قطب‌های تولید محصول خام.....
۳۲.....	۱۳. سازماندهی بازار انتقال حقوق مدیریت پیمانی اراضی.....
۳۳.....	۱۴. برآورد سطح تولید غلات و حبوبات.....
۳۳.....	برخی از شاخص‌ها و موضوعات مهم برای پایش و ارزشیابی نتیجه‌گرا.....
۳۴.....	نتیجه‌گیری.....
۳۶.....	منابع و مأخذ.....

بررسی توسعه کشاورزی چین در سال ۲۰۱۱

چکیده

کشورهای مختلف، از طریق روش‌های متنوع از جمله انتشار گزارش‌های نظارتی، روند توسعه کشاورزی خود را پیش و ارزشیابی می‌کنند. مجموعه حاضر، بررسی و تحلیل خلاصه مدیریتی گزارش توسعه کشاورزی چین است که تحت عنوان «توسعه کشاورزی چین ۲۰۱۲»، به طور مشترک توسط وزارت کشاورزی، مؤسسات تحقیقاتی، برخی اعضای گروه تخصصی و کاری، دفتر ملی آمار، کارشناسان اقتصاد روستایی، محققان و کارگزاران تهیه و منتشر شده است. این گزارش در حوزه‌های مختلف، به بررسی وضعیت بخش کشاورزی و توسعه روستایی پرداخته است. طبق گزارش مذکور، چین توانسته است، ظرفیت تولید محصولات اساسی خود را در بالای ۵۰۰ میلیون تن تثبیت کند. یکی از نکات قابل توجه این مجموعه آن است که به عنوان گزارش عملکرد بخش کشاورزی، علاوه بر میزان تولید محصولات مختلف، حوزه‌های متنوعی را از قبیل بازاریابی کشاورزی، فرآوری محصولات کشاورزی (صنایع کشاورزی)، گردشگری کشاورزی، سوخت‌های زیستی، ایمنی غذایی، نمایه قیمت مصرف‌کننده برای روستاییان، قیمت‌های خرده‌فروشی در نواحی روستایی، حجم کل خرده‌فروشی روستایی، بازیافت پسماندها و... تحت پوشش قرار داده و پیش‌بینی، برآورد و تحلیل را نیز چاشنی گزارش داده‌ها کرده است. رویکرد این گزارش حاکی از تعهد وزارت کشاورزی چین به رشد سالیانه درآمد کشاورزان در کنار تعهد برای تولید میزان خاصی از غلات و حبوبات و نیز جلوگیری از شکل‌گیری مشکلات ایمنی غذایی و کیفیت محصولات کشاورزی و اپیدمی‌های حیوانی است. در هر یک از این حوزه‌ها، شاخص‌های مشخصی ارائه شده‌اند. این در حالی است که آمارنامه‌های کشاورزی ایران، معمولاً به گزارش تولید محصولات، عملکرد و شاخص‌های مرتبط با آن می‌پردازند و موضوعات مهمی مانند سطح درآمد کشاورزان و نیز مسائل ایمنی غذایی را چندان مدنظر قرار نمی‌دهند. در ارزیابی عملکرد بخش کشاورزی، براساس نگاه جامع‌نگر، باید موضوعات تولید کمی محصولات، معیشت کشاورزان، سرمایه انسانی، ایمنی غذایی و حفظ محیط زیست و منابع پایه تولید را به صورت توأم مدنظر قرار داد و شاخص‌های منسجم و سلسله‌مراتبی برای هر یک از آنها ارائه کرد.

مقدمه

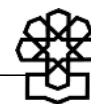
پایش و ارزشیابی از جایگاه ویژه‌ای در تخصیص بهینه منابع و اصلاح و تکامل فرآیند پیشرفت جوامع برخوردار است. به طور کلی، یکی از مهمترین اجزای پایش و ارزشیابی، تدوین شاخص‌های جامع، اندازه‌گیری مستمر آنها، ارائه تحلیل و ترجمان اطلاعات و تحلیل‌های تولید شده به سیاست‌های مناسب است. پایش، دربرگیرنده پیگیری منظم^۱ دروندادها، فعالیت‌ها، بروندادها، پیامدها و آثار فعالیت‌های توسعه‌ای در سطح پروژه، برنامه، بخش و کشور است. پایش، کارکرد مستمری است که از مجموعه داده‌های نظام‌مند متعلق به شاخص‌های معین، بهره می‌گیرد تا نشانه‌هایی را برای مدیریت و ذی‌نفعان اصلی یک مداخله توسعه‌ای در حال انجام، درخصوص میزان پیشرفت و دستیابی به اهداف و میزان استفاده از سرمایه‌های تخصیص داده شده فراهم کند. ازسوی دیگر، ارزشیابی می‌تواند به عنوان فرآیند مشخص کردن ارزش یا اهمیت یک فعالیت، سیاست و برنامه توسعه‌ای تعریف شود که با هدف تعیین مناسبت اهداف، اثربخشی^۲ طراحی و اجرای پروژه‌ها، کارآیی یا استفاده از منابع و پایداری نتایج انجام می‌شود (بنیاد جهانی اهداکننده برای توسعه روستایی، بانک جهانی و فائو، ۲۰۰۸). با وجود تفاوت بین پایش و ارزشیابی، ولی به هرحال یافته‌های آنها، دولت‌ها و مجالس ملی و سایر ذی‌نفعان را در زمینه اتخاذ سیاست‌های مبتنی بر شواهد و به‌ویژه در تصمیم‌گیری بودجه‌ای، بودجه‌ریزی عملیاتی و برنامه‌ریزی ملی یاری می‌کند.

یکی از ابزارهای انتشار یافته‌های پایش و ارزشیابی، گزارش‌ها و آمارنامه‌های دوره‌ای است که در حوزه‌های مختلف منتشر می‌شوند و وضعیت موجود و چالش‌ها را تبیین می‌کنند و در برخی موارد، تا حدودی روندهای آینده را نیز پیش‌بینی می‌کنند. قسمت «عملکرد بخش کشاورزی چین» در گزارش حاضر، ترجمه خلاصه مدیریتی گزارشی تحت عنوان توسعه کشاورزی چین ۲۰۱۲ است. این خلاصه مدیریتی، وضعیت توسعه کشاورزی چین در سال ۲۰۱۱ را در ۴۵ حوزه تخصصی بررسی و تحلیل کرده است. این ۴۵ بخش، در قالب چهار حوزه کلی شامل «توسعه کشاورزی چین در سال ۲۰۱۱»، «سیاست بخش کشاورزی و توسعه روستایی در سال ۲۰۱۱»، «توسعه کشاورزی و اقتصاد ملی در سال ۲۰۱۱» و «روند توسعه کشاورزی در سال ۲۰۱۲» مطرح شده‌اند.

در گزارش کنونی، پس از بررسی عملکرد بخش کشاورزی چین، در چهار حوزه کلی و ۴۵ حوزه تخصصی، حیطه‌های نوین مورد توجه در ارزیابی بخش کشاورزی چین ارائه می‌شوند و در

1. Regular Tracking

2. Efficacy

نهایت، تعدادی از شاخص‌های این گزارش مورد اشاره قرار می‌گیرند که جمع‌آوری و نشر اطلاعات مربوط به آنها توسط مرکز آمار و وزارت جهاد کشاورزی، می‌تواند تصویر بهتر و جامع‌تری از وضعیت توسعه کشاورزی ایران ارائه دهد.

عملکرد بخش کشاورزی چین

۱. تحلیل وضعیت توسعه کشاورزی در سال ۲۰۱۱

۱-۱. تولید کشاورزی

کل تولید غلات و حبوبات^۱ در سال ۲۰۱۱، ۵۷۱/۲۱ میلیون تن بود که ۲۴/۷۳ میلیون تن بیشتر از سال ۲۰۱۰ است و برای اولین بار در تاریخ است که این میزان از مرز ۵۵۰ میلیون تن فراتر می‌رود. میزان تولید این محصولات برای اولین بار در بیش از نیم قرن گذشته، برای هشتمین سال متوالی رشد داشته است. در سال ۲۰۱۱ متوسط تولید غلات و حبوبات، ۵۱۶۶ کیلوگرم در هکتار بوده است که این میزان ۱۹۲ کیلوگرم بیش از سال پیشین است. تولید محصولات مذکور برای پنجمین سال متوالی در سال ۲۰۱۱ از ۵۰۰ میلیون تن فراتر رفت. یعنی چین توانسته است ظرفیت خود در تولید غلات و حبوبات را در بالای ۵۰۰ میلیون تن تثبیت کند.

تولید پنبه در سال ۲۰۱۱ روند نزولی خود در سه سال قبل را معکوس ساخت. تولید کل پنبه در سال ۲۰۱۱ به ۶/۵۹ میلیون تن رسید که این میزان ۶۳۰ هزار تن بیشتر از سال ۲۰۱۰ بود. تولید دانه‌های روغنی برای چهارمین سال متوالی رشد داشت. مجموع تولید دانه‌های روغنی در سال ۲۰۱۱، ۳۳/۰۷ میلیون تن بود که در مقایسه با سال ۲۰۱۰، ۷۷۰ هزار تن رشد نشان می‌دهد. تولید محصولات قابل فرآوری برای تولید قند، احیا شد و تولید کل آن به ۱۲۵ میلیون تن در سال ۲۰۱۱ رسید که نسبت به سال گذشته ۵/۰۸ میلیون تن رشد داشت.

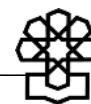
سطح زیر کشت، تولید کل و عملکرد سبزی‌ها در واحد هکتار در سال ۲۰۱۱ رشد کرده است. تولید کل سبزی در سال ۲۰۱۱، ۶۷۹ میلیون تن برآورد شد که در مقایسه با سال ۲۰۱۰، ۲۸/۳ میلیون تن افزایش داشته است. تولید میوه و چای، رشد اندک خود را حفظ کرد. تولید میوه و چای به ترتیب ۹/۵ و ۱۰ درصد نسبت به سال گذشته رشد داشته است. مجموع تولید گوشت ۷۹/۵۸ میلیون تن در سال ۲۰۱۱ بود که نسبت به سال گذشته ۰/۴ درصد رشد داشته است. تولید تخم‌مرغ ۱/۸ درصد رشد نشان می‌دهد و کل تولید آن به ۲۸/۱۱ میلیون تن در سال ۲۰۱۱ رسید. تولید لبنیات نیز با رشد ۱/۷ درصدی در سال ۲۰۱۱ به ۲۸/۱۱ میلیون تن رسید. تولید آبرزی‌پروری چین در سال ۲۰۱۱ به ۵۶/۰۳ میلیون تن

رسید که رشد ۴/۳ درصدی را نسبت به سال ۲۰۱۰ نشان می‌دهد. درآمد سرانه خالص صیادان به طور متوسط ۱۰۰۱۲ یوان بود که رشد ۱۱/۷ درصدی را نسبت به سال گذشته نشان می‌دهد. ارزش کل تولیدات فعالیت‌های اقتصادی مرتبط با صیادی براساس قیمت‌های سال ۲۰۱۱ به ۱۵۰۰/۵ میلیارد یوان رسید که ارزش افزوده آن ۶۸۸/۱۷ میلیارد یوان بود.

۱-۲. بنگاه‌های شهری - روستایی

ارزش تولیدات کل بنگاه‌های شهری - روستایی در کشور چین در سال ۲۰۱۱ به ۵۵۰۳۸/۵ میلیارد یوان رسید که نسبت به سال گذشته ۱۱/۱ درصد رشد داشته است. هم وضعیت این بخش و هم منافع حاصل از آن رشد داشتند. میزان فروش بنگاه‌های شهری - روستایی با رشد ۱۱/۱ درصدی در مجموع به ۵۳۱۰۰/۲ میلیارد یوان رسید. کل سود بنگاه‌های شهری - روستایی به ۳۲۴۲/۶ میلیارد یوان رسید که رشد ۱۱ درصدی داشته است. نرخ سود به ۶/۱ درصد رسید. بنگاه‌های شهری - روستایی، مالیاتی معادل ۱۳۴۱/۳ میلیارد یوان پرداخت کرده‌اند که این میزان ۱۲/۲ درصد بالاتر از سال قبل است. تبدیل و ارتقای بنگاه‌های شهری - روستایی، تسریع یافت و ساختارهای اقتصادی به صورت بهینه عمل کردند. فرآوری تولیدات کشاورزی، صنایع تجهیزات کشاورزی و صنایع با فناوری بالا، توسعه سریعی را تجربه کردند. نرخ رشد مناطق مرکزی و غربی کماکان بالاتر از منطقه شرقی بود.

گردشگری کشاورزی به سطح جدیدی از رشد خود رسید. تا اواخر سال ۲۰۱۱، ۸۵ هزار روستا در سراسر کشور چین فعالیت‌هایی را در زمینه کشاورزی تفریحی (گردشگری کشاورزی) و گردشگری روستایی انجام دادند. در این میان ۱/۷ میلیون نفر در زمینه کشاورزی تفریحی^۱ و گردشگری روستایی به فعالیت پرداختند که ۱/۵ میلیون نفر از آنها در حوزه کشاورزی تفریحی فعال بودند و بیش از ۳۰ هزار پارک بزرگ کشاورزی تفریحی وجود داشتند. کشاورزی تفریحی، شیوه نوینی از کشاورزی است که گردشگران را تشویق می‌کند تا در فعالیت‌های مختلف کشاورزی مشارکت کنند. این روش محبوبیت روزافزونی را در چین به خود جلب می‌کند. کشاورزی تفریحی و گردشگری روستایی ۷۲۰ میلیون نفر بازدیدکننده در سال ۲۰۱۱ را به خود جذب کرد و میزان فروش حاصل از این طریق به ۲۱۶ میلیارد یوان رسید و در مجموع، ۲۶ میلیون نفر از این راه اشتغال پیدا کردند.

۳-۱. اقتصاد احیای اراضی^۱

ارزش تولید کل ناشی از احیای اراضی در سال ۲۰۱۱، به ۴۲۱/۲۵ میلیارد یوان رسید که نسبت به سال گذشته ۱۳/۵ درصد رشد داشت. ارزش تولید کل ناشی از احیای اراضی برای نهمین سال متوالی در سال ۲۰۱۱ رشدی بالای ۱۲ درصد را تجربه کرد.

ارزش افزوده ناشی از صنعت اول به ۱۳۹/۵ میلیارد یوان رسید که نسبت به سال گذشته ۹/۸ درصد رشد داشت؛ ارزش افزوده حاصل از صنعت دوم ۱۷۴/۸۷ میلیارد یوان بود که نسبت به سال گذشته ۱۷/۹ درصد رشد نشان می‌دهد و ارزش افزوده حاصل از صنعت سوم ۱۰۶/۸۸ میلیارد یوان بود که نسبت به سال گذشته ۱۲/۵ درصد رشد داشت. ارزش افزوده حاصل از صنعت اولیه، ۳۳/۱ درصد ارزش تولید کل حاصل از اقتصاد احیای اراضی را به خود اختصاص می‌دهد که این میزان در رابطه با صنعت دوم و صنعت سوم به ترتیب ۴۱/۵ درصد و ۲۵/۴ درصد بود.

در بخش احیای اراضی، سرانه تولید ناخالص داخلی ۳۱۶۹۱ یوان بود که نسبت به سال گذشته ۱۲/۶ درصد رشد نشان می‌دهد. متوسط درآمد سرانه خالص، ۹۳۴۴ یوان بود که به قیمت واقعی ۹/۲ درصد رشد داشت. در این بخش، کل تولید حبوبات و غلات به سطح جدیدی دست پیدا کرد. این میزان تولید برای اولین بار از آستانه ۳۰ میلیون تنی گذشت. کل تولیدات غلات و حبوبات ۳۱/۹۹ میلیون تن در سال ۲۰۱۱ بود که در مقایسه با سال گذشته رشد ۲/۴۵ میلیون تنی یا ۸/۳ درصدی داشت. تولید محصولات مذکور در بخش احیای اراضی برای هشتمین سال متوالی رشد داشت. احیای اراضی، ۲۸/۲۱ میلیون تن غلات و حبوبات کالایی^۲ (۸۸/۲) درصد کل تولید غلات و حبوبات بخش احیای اراضی) در سال ۲۰۱۱ تولید کرد که این میزان نسبت به سال گذشته ۲/۱۵۷ میلیون تن یا ۸/۳ درصد رشد نشان می‌دهد. عملکرد در هکتار غلات و حبوبات در این بخش به طور متوسط ۶۹۳۰ کیلوگرم بود که رشد ۶/۹ درصدی داشته است.

۳-۱. مکانیزاسیون کشاورزی

توان کل ماشین‌آلات کشاورزی در سال ۲۰۱۱، ۹۷۷ میلیون کیلووات بود که رشد ۵/۳ درصدی نسبت به سال گذشته داشته است. توان در بخش ماشین‌آلات کشاورزی برای چهارمین سال متوالی رشد ۵ درصدی یا بالاتر را تجربه کرده است. ترکیب ماشین‌آلات کشاورزی، بهینه‌تر شد و تعداد ماشین‌آلات و تجهیزات کشاورزی در زمینه غلات و حبوبات اصلی، رشد فراوانی را تجربه کرد. تعداد تراکتورهای بزرگ و متوسط به ۴/۴۰۶ میلیون دستگاه در سال ۲۰۱۱ رسید که این میزان در مقایسه با سال ۲۰۱۰ رشد ۱۲/۴ درصدی را نشان می‌دهد. ماشین‌های نشاءکار برنج در مجموع به

1. Land Reclamation

2. Commodity Crain

۴۲۶۹۰۰ دستگاه رسیدند که نسبت به سال گذشته ۲۸/۲ درصد رشد را نشان می‌دهد. همچنین ۱۷۰ هزار دستگاه کمباین برداشت‌کننده ذرت در سال ۲۰۱۱ وجود داشتند که نسبت به سال ۲۰۱۰ رشد ۳۱/۱ درصد داشته است.

سطح کلی مکانیزاسیون در مراحل شخم، کاشت و برداشت در کشور چین در سال ۲۰۱۱ به ۵۴/۸ درصد رسید که نسبت به سال گذشته رشد ۲/۵ درصدی داشته است. این رشد، برای ششمین سال متوالی بالای ۲ درصد بوده است. مکانیزاسیون در تولید غلات و حبوبات به شکل ثابت رشد یافت و در حلقه‌های ضعیف به سرعت تقویت شد. ظرفیت خدمات مکانیزاسیون کشاورزی گروهی، ارتقا یافت. در سال ۲۰۱۱ خدمات مکانیزاسیون کشاورزی، درآمد کل معادل ۴۵۰/۹ میلیارد یوانی ایجاد کرد که نسبت به سال گذشته (۲۰۱۰) رشد ۸/۲ درصد را نشان می‌دهد.

۵-۱. قیمت محصولات کشاورزی و بازار

قیمت‌های تولیدکننده محصولات کشاورزی در سال ۲۰۱۱ کماکان بالا باقی ماندند. سطح قیمت کل، ۱۶/۵ درصد بالاتر از سال گذشته بود. رشد قیمت تولیدکننده در سراسر سال ۲۰۱۱ نسبت به سال ۲۰۱۰ مشهود بود، به طوری که از ۱۵/۶ درصد در چهارماه نخست به ترتیب به ۱۸، ۲۰/۵ و ۱۱/۹ درصد در فصول دوم، سوم و چهارم رسید. قیمت‌های تولیدکننده در زمینه محصولات زراعی، ۷/۸ درصد؛ جنگلداری، ۱۴/۹ درصد؛ دامداری، ۲۶/۲ درصد و شیلات ۱۰ درصد رشد داشت. قیمت غلات و حبوبات ۹ درصد و قیمت خوک زنده ۳۷ درصد رشد را تجربه کرد.

نمایه قیمت مصرف‌کننده برای روستاییان به صورت سال به سال در سال ۲۰۱۱، ۵/۸ درصد رشد پیدا کرد. نمایه قیمت مصرف‌کننده برای روستاییان، ۰/۴ درصد بالاتر از نمایه قیمت مصرف‌کننده ملی بود. قیمت‌های خرده‌فروشی در نواحی روستایی ۵/۵ درصد رشد پیدا کرد و این قیمت‌ها در نواحی روستایی، ۰/۶ درصد بالاتر از متوسط ملی بود. حجم کل خرده‌فروشی روستایی، در سال ۲۰۱۱ در چین ۲۴۳۱/۷۵ میلیارد یوان بود که نسبت به سال گذشته ۱۶/۷ درصد رشد نشان می‌دهد. نرخ رشد خرده‌فروشی روستایی ۰/۵ درصد پایین‌تر از نرخ رشد خرده‌فروشی شهری در سال ۲۰۱۱ بود. این تفاوت نسبت به سال گذشته ۲/۵ درصد کاهش یافت.

۶-۱. واردات و صادرات محصولات کشاورزی

ارزش واردات و صادرات کشاورزی در سال ۲۰۱۱ به ۱۵۵/۶۲ میلیارد دلار آمریکا رسید که در مقایسه با سال گذشته رشد ۲۷/۶ درصدی داشت. در این میان، صادرات با رشد ۲۳ درصدی به ۶۰/۷۵ میلیارد دلار آمریکا رسید و واردات، با رشد ۳۰/۸ درصدی، به ۹۴/۸۷ میلیارد دلار آمریکا رسید. تجارت خارجی در محصولات کشاورزی، کسری ۲۴/۱۲ میلیارد دلاری (دلار آمریکا) را در

برداشت که نسبت به سال ۲۰۱۰، ۴۷/۴ درصد رشد را نشان می‌داد.

حجم صادرات غلات و حبوبات در سال ۲۰۱۱، ۲/۳ درصد نسبت به سال ۲۰۱۰ کاهش داشت و به ۱/۲۱۵ میلیون تن رسید و در عین حال، واردات این محصولات، با کاهش ۴/۵ درصدی به ۵/۴۴۷ میلیون تن رسید. حجم واردات خالص غلات و حبوبات ۴/۲۳۲ میلیون تن بود که نسبت به سال ۲۰۱۰، ۵/۲ درصد کمتر بوده است. واردات دانه‌های روغنی و روغن نباتی به ترتیب ۳/۹ و ۷/۸ درصد کاهش پیدا کرد. هرچند، واردات پنبه و شکر به ترتیب ۱۴ و ۶۵/۳ درصد نسبت به سال ۲۰۱۰ افزایش پیدا کرد. ارزش صادرات و واردات سبزی و میوه رشد داشت. کسری تجارت تولیدات بخش دامی ۵۰/۹ درصد افزایش و مازاد تجارت تولیدات آبرزی پروری ۳۴/۱ درصد رشد یافت.

۱-۷. درآمد و مصرف کشاورزان

درآمد کشاورزان رشد سریعی را برای هشتمین سال متوالی تجربه کرد. در سال ۲۰۱۱ درآمد سرانه خالص روستاییان ۶۹۷۷ یوان بود و نسبت به سال گذشته رشد ۱۰۵۸ یوانی، معادل ۱۷/۹ درصدی داشته است. پس از تعدیل توسط نرخ تورم، رشد واقعی ۱۱/۴ درصد بوده است. نرخ رشد واقعی درآمد سرانه کشاورزان ۰/۵ درصد بیشتر از سال قبل بوده است.

از درآمد خالص روستاییان، ۳۲۲۲ یوان ناشی از تولید خانوار بود که این میزان نسبت به سال ۲۰۱۰ رشد ۱۳/۷ درصدی داشته است. این نرخ رشد ۱/۶ درصد بیشتر از نرخ رشد سال قبل بوده است. سرانه دستمزد ۲۹۶۳ یوان بود که نسبت به سال قبل ۲۱/۹ درصد رشد داشته است و این میزان، در رشد درآمد روستاییان نقش ۵۰/۳ درصدی داشته است. به عبارت دیگر ۵۰/۳ درصد از رشد درآمد ساکنان روستاها، ناشی از رشد دستمزدها بوده است. متوسط درآمد سرانه ناشی از دارایی‌ها، ۲۲۹ یوان برای روستاییان بوده است که این میزان نسبت به سال قبل ۱۳ درصد رشد نشان می‌دهد.

سرانه متوسط روستاییان ناشی از پرداخت حواله‌ها، به‌طور متوسط ۵۶۳ یوان بود که نسبت به سال گذشته یعنی سال ۲۰۱۰، ۲۴/۴ درصد رشد نشان می‌دهد و این نرخ رشد ۱۰/۶ درصد بیشتر از نرخ رشد سال قبل بوده است. سطوح مصرف روستایی به‌سرعت رشد پیدا کرد و معیشت روستاییان بهبود بیشتری یافت. متوسط سرانه مصرفی روستاییان، ۵۲۲۱ یوان بود که نسبت به سال ۲۰۱۰ رشد ۱۹/۲ درصدی داشته است. پس از تعدیل با نرخ تورم، سرانه مخارج مصرفی روستاییان ۱۲/۶ درصد رشد داشت. ضریب انگل برای روستاییان ۴۰/۴ درصد بود که ۰/۷ درصد کمتر از میزان سال قبل است.

۸-۱. اعتبارات دولتی کشاورزی

سیاست‌های تقویت کشاورزی و بهره‌مند ساختن کشاورزان در سال ۲۰۱۱ بهبود یافت. دولت مبلغ ۱۳۰/۹۹ میلیارد یوان به بخش کشاورزی در سال ۲۰۱۱ اختصاص داد که این میزان نسبت به مدت مشابه سال قبل رشد ۲۸/۵ درصدی داشته است. از این ۱۳۰/۹۹ میلیارد یوان، ۲۶/۷۹ میلیارد یوان مربوط به تشکیل سرمایه بود و مابقی ۱۰۴/۲ میلیارد یوان آن، اعتبارات دولتی بود که برای اهداف خاص تخصیص یافت. این اعتبارات عمدتاً در پروژه‌های بهبود اراضی کشاورزی، پروژه‌های نوین تحت عنوان «سبد سبزی‌ها»، احداث مرتع، حفاظت از منابع حیات کشاورزی، بازیافت پسماندها در نواحی روستایی، ظرفیت‌سازی برای خدمات مدرن عمومی کشاورزی و امداد رسانی مصرف‌شد.

۹-۱. توسعه جامع کشاورزی

مبلغ ۴۴/۸۸۷ میلیارد یوان در سال ۲۰۱۱ به‌منظور حمایت از توسعه جامع بخش کشاورزی سرمایه‌گذاری شد. از کل این مبلغ، ۲۳ میلیارد یوان از سوی دولت مرکزی تأمین مالی شد، در حالی که حکومت‌های محلی ۱۰/۹۶۵ میلیارد یوان سرمایه‌گذاری کردند. مابقی ۱۰/۹۲ میلیارد یوان از سوی کشاورزان، بنگاه‌های اقتصادی و وام‌های بانکی تأمین شد.

از طریق تأمین مالی دولت مرکزی، ۱۴/۷۸۹ میلیارد یوان برای نواحی اصلی تولید محصولات اساسی اختصاص یافت که این میزان معادل ۶۴/۳ درصد کل سرمایه‌گذاری دولت مرکزی در زمینه توسعه جامع کشاورزی است. همه ۸۰۰ شهرستان اصلی مدنظر برای تولید غلات و حبوبات، در برنامه توسعه جامع کشاورزی در نظر گرفته شده‌اند. در مجموع، ۱/۱۱۹ میلیون هکتار از مزارع با عملکرد متوسط و اندک بهبود یافتند و ۴۹۹۸۹۰ هکتار اراضی کشاورزی با استانداردهای بالا احداث شدند. توسعه جامع کشاورزی، امکان تولید ۳/۱۴۲ میلیون تن غلات و حبوبات، ۴۵ هزار تن پنبه، ۱۶۵ هزار تن محصولات روغنی و ۴۱۸ هزار تن محصولات قنددار را فراهم خواهد ساخت.

۱۰-۱. کاهش فقر از طریق توسعه

در سال ۲۰۱۱ خط جدید فقر، معادل سرانه ۲۳۰۰ یوانی برای کشاورزان تعیین شد که این میزان نسبت به سال ۲۰۱۰ رشد ۹۲ درصدی داشت. در پایان سال ۲۰۱۱، ۱۲۲ میلیون روستایی در فقر زندگی می‌کردند که این میزان ۱۲/۷ درصد کل جمعیت روستایی بود. اعتبارات دولتی در زمینه کاهش فقر، با رشد ۲۲ درصدی از ۲۲/۲۷ میلیارد یوان در سال ۲۰۱۰ به ۲۷/۲ میلیارد یوان در سال ۲۰۱۱ افزایش یافت. از این اعتبارات دولتی برای انجام پروژه‌های پایلوت در زمینه توسعه منطقه‌ای در نواحی به شدت فقیر و به منظور انجام برنامه‌های مواجهه با فقر در نواحی به شدت آسیب‌پذیر استفاده شد.

۱۱-۱. صنعت خوراک

کل تولید خوراک تجاری در سال ۲۰۱۱، ۱۸۱ میلیون تن بود که ۱۱/۵ درصد بیشتر از سال ۲۰۱۰ به شمار می‌رود. از کل تولید خوراک در سال ۲۰۱۱، خوراک فرموله شده ۱۴۹ میلیون تن بود و ۱۵ درصد نسبت به سال ۲۰۱۰ رشد داشت. خوراک غلیظ شده ۲۵/۴۳ میلیون تن بود و ۴ درصد نسبت به سال ۲۰۱۰ کاهش یافت و خوراک پیش‌ترکیبی^۱ توأم با افزودنی‌ها، ۶/۰۵ میلیون تن بود که ۴/۵ درصد بیشتر از سال ۲۰۱۰ است.

چین در سال ۲۰۱۱، ۶۸/۳ میلیون تن خوراک خوک با رشد ۱۴/۹ درصدی؛ ۳۱/۷۳ میلیون تن خوراک مرغ تخم‌گذار با رشد ۵/۵ درصدی؛ ۵۲/۸۳ میلیون تن خوراک مرغ گوشتی با رشد ۱۱/۶ درصدی؛ ۱۶/۸۴ میلیون تن خوراک آبزیان با رشد ۱۲/۱ درصدی؛ ۷/۷۵ میلیون تن خوراک دام با رشد ۶/۵ درصدی؛ ۳/۱۶ میلیون تن سایر خوراک با رشد ۱۲ درصدی نسبت به سال ۲۰۱۰ تولید کرد و کیفیت خوراک ارتقا یافت. در سال ۲۰۱۱، ۹۵/۵ درصد از خوراکی‌ها استاندارد بود که نسبت به سال قبل ۱/۶۲ درصد رشد را نشان می‌دهد.

۱۲-۱. حفاظت و احداث مراتع

در سال ۲۰۱۱ سطحی به وسعت ۷ میلیون هکتار از مراتع، فنس‌کشی شد و ۱۰/۴۶۷ هکتار از مراتع برای بذره‌های علوفه در نظر گرفته شد. علاوه‌بر این ۳/۰۶۱ میلیون هکتار از مراتع اصلاح شد و متوسط پوشش گیاهی مراتع کشور به ۵۱ درصد در سال ۲۰۱۱ رسید. ممانعت از چرا و عملیات تعادل بین علوفه و دام به ترتیب در ۹۵/۰۶۷ و ۱۴۳/۸۶۷ میلیون هکتار اجرا شد. ظرفیت نگهداشت ذخایر از ۲۸ درصد مراتع طبیعی اصلی چین در سال ۲۰۱۱ فراتر رفت، ولی این میزان ۲ درصد کمتر از سال قبل به شمار می‌رود.

نواحی که در آنها اقدامات حفاظتی و احداثی مراتع اجرا شدند، از نظر سطح پوشش گیاهی، ارتفاع علوفه، تولیدات علوفه‌ای تازه و تولیدات علوفه‌ای تازه خوراکی به ترتیب به میزان ۱۰، ۴۲/۸، ۴۹/۹ و ۵۴/۳ درصد بهتر از سایر نواحی بودند. در سال ۲۰۱۱ تولیدات علوفه‌ای تازه مراتع طبیعی، از یک میلیارد تن فراتر رفت و این میزان نسبت به سال گذشته ۲/۷ درصد رشد داشت. نظام مدیریت قراردادی مراتع حرکت رو به جلو خود را کماکان حفظ کرد. تا آخر سال ۲۰۱۱، حدود ۲۴۲/۶۶۷ میلیون هکتار از مراتع پیمان‌سپاری شدند که این میزان ۷۲/۸ درصد از کل مراتع قابل چرا را تشکیل می‌دهد. بیش از ۹۰ درصد از مراتع، در نواحی عشایرنشین چین پیمان‌سپاری شدند.

۱۳-۱. عملیات صنعتی کشاورزی

عملیات صنعتی کشاورزی توسعه سریعی را در سال ۲۰۱۱ تجربه کرد و تعداد سازمان‌های با عملیات صنعتی شده افزایش یافت و حتی قدرت بنگاه‌های کلیدی ارتقا پیدا کرد. نقش راهبری توسط این بنگاه‌های کلیدی ایفا شد و آثار مثبت این بنگاه‌ها بر سایر بنگاه‌ها به صورت قابل توجهی تقویت یافت. عملیات صنعتی شده کشاورزی به طور عمده‌ای توسعه مستمر کشاورزی را ارتقا بخشید و همچنین رشد مستمر درآمد کشاورزان را در پی داشت.

در انتهای سال ۲۰۱۱ حدود ۲۸۰ هزار سازمان کشاورزی با عملیات صنعتی شده وجود داشتند که از این بین، ۱۱۰ هزار بنگاه از نوع بنگاه کلیدی به شمار می‌رفتند. سازمان‌های کشاورزی که عملیات آنها صنعتی شده بود، پیوندهایی را با ۱۱۰ میلیون خانوار کشاورزی ایجاد کردند. این امر هر خانوار را قادر ساخت تا به طور متوسط ۲۴۰۰ یوان درآمد بیشتر کسب کند. پایه تولید این سازمان‌ها بیش از ۶۰ درصد کل ظرفیت تولید کشاورزی کشور چین را تشکیل می‌دهد.

بنگاه‌های کلیدی در سال ۲۰۱۱، ۵۷۰۰ میلیارد یوان فروش داشتند. ارزش صادرات آنها بیش از ۸۰ درصد ارزش کل صادرات محصولات کشاورزی کشور چین را تشکیل می‌داد. در سال ۲۰۱۱ این بنگاه‌های کلیدی، یک سوم کل تولیدات کشاورزی و کالاهای فرآوری شده در بازار این کشور را فراهم کردند. این بنگاه‌ها بیش از دو سوم تولیدات «سبب سبزی‌ها» را تأمین کردند.

۱۴-۱. فرآوری تولیدات کشاورزی

در اواخر سال ۲۰۱۱، ۷۹۵۰۰ بنگاه فرآوری محصولات کشاورزی بزرگ مقیاس وجود داشت که این بنگاه‌ها ۱۹/۲۶ میلیون نفر کارگر استخدام کردند. ارزش کل تولیدی بنگاه‌های مذکور به ۱۵۰۶۵/۹ میلیارد یوان رسید که این میزان نسبت به سال ۲۰۱۰، ۲۹/۶ درصد رشد داشته است. ارزش تولیدات مربوط به بنگاه‌های بزرگ مقیاس فرآوری محصولات کشاورزی، ۱۷/۶ درصد کل ارزش تولیدات بنگاه‌های صنعتی این کشور در سال ۲۰۱۱ به شمار می‌رود و این میزان ۰/۱ درصد بیشتر از سال قبل است. بنگاه‌های بزرگ مقیاس فرآوری محصولات کشاورزی، فروش ۱۴۷۱۰ میلیارد یوانی داشتند که سود کل این میزان، ۹۷۷/۴ میلیارد یوان بود که این دو عدد نسبت به ارقام مشابه خود در سال ۲۰۱۰ به ترتیب ۲۹/۷ و ۳۴/۵ درصد رشد داشتند. صادرات این بنگاه‌ها در مجموع ۱۳۹۲/۱ میلیارد یوان در سال ۲۰۱۱ بود که در مقایسه با سال ۲۰۱۰، ۱۶/۱ درصد را نشان می‌دهد. صنعت غذایی توسعه سریعی را در سال ۲۰۱۱ تجربه کرد و ارزش کل تولیدات آن ۳۱/۶ درصد بالاتر از سال ۲۰۱۰ بود. این نرخ رشد ۲ درصد بیشتر از متوسط رشد بخش فرآوری تولیدات کشاورزی بود. در سال ۲۰۱۱، ارزش تولیدات کل صنعت غذایی چین، ۵۰/۶ درصد از ارزش

تولیدات کل بخش فرآوری محصولات کشاورزی را به خود اختصاص داد و این سهم، نسبت به سال گذشته ۰/۸ درصد رشد داشت.

مناطق مرکزی و غربی چین توسعه سریعی در بخش فرآوری تولیدات کشاورزی داشتند که این امر نشان‌دهنده توسعه هماهنگ منطقه‌ای این بخش است. این امر همچنین نشان‌دهنده آن است که فرآوری اولیه از قبیل فرآوری غلات و حبوبات از جمله گندم، تمایل به تمرکز در نواحی تولید داشته است.

۱۵-۱. توسعه نظام بازاریابی محصولات کشاورزی

در انتهای سال ۲۰۱۱، بیش از ۴۳۰۰ بازار عمده‌فروشی محصولات کشاورزی در سراسر کشور چین وجود داشتند. فروش کل این بازارها ۴۰۰۰ میلیارد یوان بود. بازارهای بزرگ‌مقیاس عمده‌فروشی، توسعه سریعی را تجربه کردند. در انتهای سال ۲۰۱۰، تعداد ۹۸۱ بازار تخصصی عمده‌فروشی محصولات کشاورزی فعالیت داشتند که فروش هرکدام از آنها ۱۰۰ میلیون یوان یا بیشتر بود. تعداد این بازارها ۲۵۰ درصد بیش از تعداد آنها در انتهای سال ۲۰۰۴ بود. این بازارهای بزرگ‌مقیاس در مجموع ۵۳۷ هزار شعبه داشتند که در همان دوره ۲۹۰ درصد رشد را نشان می‌دهد. مساحت کل این کسب‌وکارها به ۴۰/۶۳۷ میلیون مترمربع رسید که در طول دوره ۲۰۰۴ تا انتهای سال ۲۰۱۰، رشد ۳۹۰ درصدی را تجربه کرده است. کل فروش در سال ۲۰۱۰، ۱۰۵۹/۳۲ میلیارد یوان بود که در مقایسه با سال ۲۰۰۴، ۴۹۰ درصد رشد را نشان می‌دهد.

به لحاظ ساختار بازار، در سال ۲۰۱۰، بازارهای غلات و حبوبات ۱۱ درصد؛ بازارهای گوشت، محصولات غذایی، گوشت مرغ و تخم‌مرغ، ۱۲/۶ درصد؛ بازارهای تولیدات آبی‌پروری، ۱۵/۳ درصد؛ بازارهای سبزی، ۳۰ درصد؛ بازارهای میوه خشک شده، ۱۵ درصد و بازارهای پنبه، کتان، تولیدات محلی، دام، تنباکو و سایر محصولات کشاورزی، ۱۶ درصد از ۹۸۱ بازار عمده‌فروشی کشاورزی را به خود اختصاص دادند.

۱۶-۱. توسعه نظام اطلاعات روستایی

نظام اطلاعات روستایی به‌صورت مداوم بهبود پیدا کرد. تا سال ۲۰۱۱، دپارتمان‌های کشاورزی در تمامی استان‌ها (مناطق خودمختار و حوزه‌های فرمانداری)، آژانس‌های مدیریت و خدمات اطلاعات کشاورزی را راه‌اندازی کردند. در این بین، یک میلیون ایستگاه اطلاعات روستایی وجود داشتند و ۷۰۰ هزار نفر نیروی کار در این ایستگاه‌ها در سال ۲۰۱۱ در سراسر کشور چین مشغول به‌کار بودند. طی فاز اول پروژه «کشاورزی طلایی»^۱، نظام حکمرانی الکترونیکی بخش کشاورزی

راه‌اندازی شد. این نظام، ظرفیت دپارتمان‌های کشاورزی در تصمیم‌گیری، مدیریت و ارائه خدمات به بخش کشاورزی، نواحی روستایی و کشاورزان را ارتقا بخشید.

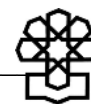
از طریق یکپارچه‌سازی ظرفیت موجود، پایگاه داده‌ای مربوط به منابع اطلاعاتی کشاورزی استقرار یافت. همچنین یک پرتال اینترنتی برای بخش کشاورزی، نظامی برای پایش و پیش‌بینی در بخش کشاورزی، نظام پایش بازارها برای محصولات کشاورزی و نظامی درخصوص بازارهای روستایی و خدمات علوم و فناوری راه‌اندازی شده‌اند. استانداردهای تجارت الکترونیکی کشاورزی تدوین شده است و این امر پایه‌ای را برای استقرار زیرساخت اطلاعاتی بخش کشاورزی فراهم می‌کند.

۱۷-۱. کنترل کیفیت و ایمنی تولیدات کشاورزی

در سال ۲۰۱۱، توسعه رژیم کنترل کیفیت و ایمنی محصولات کشاورزی تداوم و ظرفیت این رژیم ارتقا یافت. عملیات ویژه در سطح ملی توسط وزارت کشاورزی علیه آفت‌کش‌های بسیار سمی، مواد غیرمجاز در شیر تازه، داروهای دامپزشکی غیرقانونی، داروهای ممنوعه در تولیدات آبی‌پروری و مواد جعلی در تولید کشاورزی انجام گرفت. این عملیات به نتایج قابل توجهی دست پیدا کرد.

مشکلات عمده‌ای در زمینه کیفیت و ایمنی در تولیدات کشاورزی در سال ۲۰۱۱ گزارش نشد. وضعیت ایمنی و کیفیت محصولات کشاورزی در سال ۲۰۱۱ از طریق تثبیت^۱ بهبود یافت. در سال ۲۰۱۱، ۹۷/۴ درصد از سبزی‌ها و ۹۹/۶ درصد از تولیدات طیور و بخش دام به استانداردهای لازم دست پیدا کردند و این اعداد نسبت به سال گذشته به ترتیب ۰/۶ و ۰/۱ درصد رشد داشته‌اند. درخصوص تولیدات آبی‌پروری، ۹۶/۸ درصد این تولیدات از استاندارد برخوردار بودند که عدد مربوط به سال گذشته نیز همین میزان بوده است. به‌طور کلی حداقل ۹۶ درصد از تولیدات کشاورزی برای مدت ۲ سال متوالی از استاندارد برخوردار بودند. استانداردسازی کشاورزی^۲ در یک حالت روشن و شفاف حرکت رو به جلویی داشت. بالغ بر ۱۷۹۵ استاندارد در زمینه باقیمانده آفت‌کش‌ها در سال ۲۰۱۱ نهایی شد و علاوه بر این، ۴۹۴ استاندارد ملی کشاورزی و استانداردهای صنعتی کشاورزی تعیین شدند. ۱۹۹۳ مزرعه استاندارد نیز اخیراً در زمینه سبزی، میوه، چای و همچنین مزارع آبی‌پروری سازگار با سلامت انسان^۳ راه‌اندازی شده است. علاوه بر این، ۴۵ شهرستان به عنوان پایلوت در زمینه نمایش استانداردسازی کشاورزی ملی، در نظر گرفته شده است. بالغ بر ۲۹۴۰۰ محصول کشاورزی به‌عنوان محصولات عاری از آلودگی، «غذای سبز»^۴ یا محصولات ارگانیک گواهی گرفته‌اند. در سال ۲۰۱۱، ۳۰۰ محصول کشاورزی برای اخذ علائم

1. Stabilization
2. Agricultural Standardization
3. Pro-health
4. Green Food

جغرافیایی حفاظتی^۱ ثبت نام کرده‌اند.

۱۸-۱. تحقیقات کشاورزی، ترویج علوم و آموزش کشاورزی

پروژه مخصوص مربوط به واریته‌های جدید تراریخته به نتایج قابل توجهی دست پیدا کرد. صنعتی‌سازی پنبه تراریخته مقاوم در برابر آفات، دارای پیشرفت بود و این نوع پنبه در ۱۴/۴۶۷ میلیون هکتار از اراضی کشاورزی کشت شد. پنبه مقاوم در برابر آفات که به صورت محلی رشد داده می‌شود، ۹۳ درصد از سهم بازار مربوطه در چین را در سال ۲۰۱۱ به خود اختصاص داد و این کار منجر به حصول منافی به ارزش ۲۱ میلیارد یوان شد.

توسعه سیستم‌های فناوری کشاورزی مدرن تداوم یافت. منابع ژرم‌پلاسم از طریق ۵۰ سیستم فناوری کشاورزی، معرفی، جمع‌آوری، مطالعه و به‌کار گرفته شدند. مواد مربوط به اصلاح بذور، تولید شدند. مقررات فنی درخصوص کشاورزی و پیشگیری و کنترل آفت‌ها توسعه یافتند. طبق آمار ناقص، ۳۶۵ واریته محصولات از طریق ۳۴ سیستم فناوری کشاورزی که دارای تأیید ملی یا استانی در سال ۲۰۱۱ بودند، توسعه یافتند. علاوه بر این، ۲۴۱ استاندارد و مقررات فنی تدوین و ۴۱۱ تقاضای حفاظت از حق اختراع تکمیل شدند و از این میان، ۳۰۲ مورد اعطا شد. این سیستم‌های فناوری کشاورزی، ۲۰۶ دستاورد پژوهشی داشتند و ۶ عدد از آنها جایزه ملی را به خود اختصاص دادند و ۵۲ عدد از آنها جوایز در سطح وزارتخانه‌ای یا استانی را کسب کردند. تحقیقات کشاورزی غیرانتفاعی نتایج قابل توجهی در برداشته و ترکیب مناسبی را بین بذور غلات و روش‌های کشاورزی مطلوب و نیز ماشین‌آلات کشاورزی با آگرونومی برانگیخته است. تحقیقات همچنین در پیشگیری و کنترل بلایا نقش داشته و بنابراین در توسعه پایدار کشاورزی مؤثر بوده است.

حرفه‌آموزی و آموزش کشاورزان پیشرفت قابل توجهی داشته است. حرفه‌آموزی نیروی کار روستایی تحت پروژه سان‌شاین^۲ ادامه یافت و ۳ میلیون کشاورز، تحت این پروژه آموزش‌های حرفه‌ای را گذراندند. این اقدامات حمایت قوی به‌منظور توسعه کشاورزی مدرن و توسعه سوسیالیستی نوین حومه شهر^۳ (نوعی برنامه توسعه روستایی) را فراهم کرد.

۱۹-۱. توسعه افراد مستعد برای بخش کشاورزی و نواحی روستایی

در سال ۲۰۱۱ برنامه میان‌مدت و بلندمدت برای توسعه افراد مستعد دارای دانش عملی و نیز افراد مستعد در زمینه علوم و فناوری کشاورزی (۲۰۱۰ تا ۲۰۲۰) ادامه یافت و این برنامه به‌عنوان راهنمایی برای استان‌ها (شامل حوزه‌های فرمانداری‌ها و مناطق خودمختار) در توسعه افراد فوق

1. Protective Geographical Signs
2. Sunshine
3. New Socialist Countryside

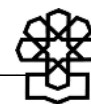
مؤثر بود. یک انجمن ملی برای توسعه افراد مستعد در زمینه کشاورزی و نواحی روستایی در نظر گرفته شد. همچنین نشست‌های متشکل از مدیران وزارت کشاورزی در این خصوص برگزار شد. این نشست، زمینه‌ساز آغاز برنامه‌ای برای توسعه استعدادها در راستای حمایت از کشاورزی مدرن شد و ۵۰ نفر انتخاب شدند که مستعدترین افراد در زمینه علوم و فناوری کشاورزی به شمار می‌رفتند. حرفه‌آموزی از طریق نمایش، برای بیش از هزار تکنسین کشاورزی راهبر، ۳۰۰۰ رهبر بنگاه‌های کلیدی سازمان‌های با عملیات صنعتی شده و رهبران تعاونی‌های کشاورزان و ۷۰۰۰ بنگاه^۱ و ۳۰۰۰ دلال روستایی برگزار شد. حرفه‌آموزی رهبران روستایی ادامه یافت. پنجاه دوره آموزش از طریق نمایش، برای ۵۰۰۰ نفر از رهبران تشکلهای مردمی، رهبران تعاونی‌های حرفه‌ای کشاورزان و کارکنان روستایی برگزار شد. برنامه ثبت‌نام یک میلیون دانش‌آموز دبیرستانی متخصص یا فنی مستعد و دارای دانش عملی در نواحی روستایی انجام شد و ۱۵۰۰۰۰ دانش‌آموز در سال ۲۰۱۱ ثبت نام کردند.

۲۰-۱. توسعه ظرفیت اداری نواحی روستایی

در سال ۲۰۱۱ توسعه نهادهای خدمات عمومی، در نواحی روستایی تقویت شد و توسعه نهادهای نشر فناوری‌های کشاورزی به صورت ملایم ادامه یافت. تا آخر سال ۲۰۱۱، ۹۵ درصد شهرستان‌ها (شهرها) اصلاحات مربوط به نهادهای اخیر را به پایان رساندند. اصلاحات نظام مدیریت دامپزشکی پیشرفت قابل توجهی داشت. در مجموع، ۳۳۰۸۳ ایستگاه دامپزشکی شهری - روستایی در شهر-روستاها^۲ یا مناطق راه‌اندازی شدند و ۶۴۵۰۰۰ هماهنگ‌کننده فعال در زمینه پیشگیری اپیدمی بیماری‌های دامی در سطح روستا حضور داشتند. نظامی برای مدیریت دامپزشکی در سطح ملی، استانی، بخش و شهرستان استقرار یافت و همچنین نظامی برای بهداشت و سلامت دام و بیماری‌های دام و پیشگیری از اپیدمی و کنترل مستقر شد.

مؤسسات نظارت بر ایمنی و کیفیت تولیدات کشاورزی توسعه یافتند و رژیم‌های پایش و آزمون محصولات غذایی ارتقا پیدا کردند. دپارتمان‌های کشاورزی در ۳۰ استان (مناطق خودمختار و فرمانداری‌ها) مؤسسات نظارت بر ایمنی و کیفیت محصولات کشاورزی را در سطح استانی مستقر ساختند. بیش از ۲۲۰۰ مؤسسه کنترل کیفیت در سطوح مختلف وجود داشتند که این تعداد مؤسسات، دارای ۲۰۰۰۰ کارمند بودند.

1. Hands
2. Townships

۲۱-۱. حوادث کشاورزی، بیماری‌های گیاهی و کنترل و پیشگیری آفات

حوادث کشاورزی به ۳۲/۴۷ میلیون هکتار از اراضی کشاورزی در سال ۲۰۱۱ آسیب وارد کرد که این میزان ۴/۹۵۵ میلیون هکتار کمتر از سال قبل به شمار می‌رود. ۱۲/۴۴ میلیون هکتار به شدت آسیب دیدند که این میزان ۶/۰۹۷ میلیون هکتار کمتر از سال قبل است. ۲/۸۹۲ میلیون هکتار از محصولات کشاورزی از بین رفتند که نسبت به سال گذشته ۱/۹۷ میلیون هکتار کمتر بوده است. حوادث هواشناختی منجر به خسارت ۳۴/۸۵ میلیون تنی غلات و حبوبات شد که ۶/۷۵ میلیون تن کمتر از سال گذشته بود.

بیماری‌های گیاهی، آفات، جوندگان و علف‌های هرز ۴۷۳/۷۱ میلیون هکتار از اراضی کشاورزی را تحت تأثیر قرار دادند. این امر منجر به ۱۸/۶۱ میلیون تن خسارت محصولات اساسی شامل ۴۹۳۹۰۰ تن پنبه و ۸۵۷۸۰۰ تن محصولات روغنی شد. اقدامات پیشگیرانه و کنترل علیه مشکلات در ۵۵۴/۸۱ میلیون هکتار از اراضی کشاورزی در سال ۲۰۱۱ اتخاذ شد. اقدامات پیشگیرانه و کنترلی منجر به ممانعت از نابودی ۹۱/۴۱ میلیون تن غلات و حبوبات، ۱/۸۹۹ میلیون تن پنبه و ۲/۳۷ میلیون تن محصولات روغنی شد.

در مجموع ۸۳ مورد آتش‌گرفتگی مراتع در سال ۲۰۱۱ گزارش شد. از این میان ۸۱ مورد آتش‌گرفتگی کوچک و یک مورد آتش‌گرفتگی در مقیاس وسیع و یک مورد آتش‌گرفتگی مهیب بود. آتش‌گرفتگی‌ها ۱۷۴۷۴ هکتار از مراتع را سوزاند ولی آسیبی به نیروی انسانی یا دام‌ها نزد.

جوندگان ۳۸/۶۶۷ میلیون هکتار از مراتع را تحت تأثیر قرار دادند که تقریباً در همان سطح سال گذشته بود. جوندگان در حدود ۱۰ درصد از کل مراتع کشور چین مشاهده شدند. آفات در سال ۲۰۱۱، ۱۷/۳۳ میلیون هکتار از مراتع را تحت تأثیر قرار داد که این میزان ۲/۳ درصد کمتر از سال قبل بود. آفات به‌طور کلی ۴/۴ درصد کل مراتع کشور چین را متأثر ساختند. در سال ۲۰۱۱ بیماری‌ها و اپیدمی‌های دامی تحت کنترل باقی ماند. هیچ گزارشی از اپیدمی‌های عمده منطقه‌ای در سال ۲۰۱۱ گزارش نشد.

بلایای طبیعی، ۱/۶۷۸ میلیون هکتار از نواحی آبی برای آبی‌پروری را تحت تأثیر قرار داد که این امر منجر به نابودی ۲/۲۷۴ میلیون تن از تولیدات آبی‌پروری شد. این بلاها سبب مرگ یا مفقودی ۱۲۷ نفر و جراحت جدی ۳۱ نفر دیگر شدند. ضایعات اقتصادی مستقیم در مجموع ۲۸/۹ میلیارد یوان بود.

۲۲-۱. توسعه پایدار کشاورزی

در سال ۲۰۱۱ پروژه‌های نمایشی - ترویجی درخصوص برنامه پاکیزه کردن نواحی روستایی در

۱۳۳ روستا در ۱۶ استان (فرمانداری‌ها و مناطق خودمختار) اجرا شد. فناوری‌های بازیافت پسماندهای ناشی از تولید و زندگی روزمره از قبیل پسماندهای دام و طیور، فاضلاب، زباله‌های داخلی و بقایای گیاهی ارتقا یافتند. این فناوری‌ها سبب تبدیل پسماندها به ثروت و تبدیل تهدید به فرصت شدند و به پاکیزگی و تمیزی روستاها کمک کردند.

حفاظت از منابع بیولوژیک کشاورزی روند رو به رشدی داشت. بررسی و جمع‌آوری به‌عنوان ابزاری برای نجات نخایر گیاهی وحشی - از قبیل گیاهان وحشی که به لحاظ ژنتیکی نزدیک به محصولات زراعی هستند - درختان میوه وحشی و گیاهان دارویی وحشی انجام شد. در مجموع ۱۰۰۰ ژرم‌پلاسم جمع‌آوری شد. حفاظت در درون رویشگاه^۱ از منابع وحشی گیاهی انجام شد و ۱۳ ناحیه ذخیره‌گاهی جدید در زمینه سکونتگاه‌های طبیعی منابع گیاهی کشاورزی وحشی راه‌اندازی شد. گونه‌های در معرض خطر مانند کیوی وحشی، گونه گیاهی منحصر به فرد چین (Isoetes Simensis)، چای وحشی و سویای وحشی که ارزش کشاورزی دارند، حفاظت شدند.

در پیشگیری از آلودگی‌های غیرمتمرکز کشاورزی^۲ پیشرفت‌هایی صورت گرفت. ۲۴۵ پست پایشی در نواحی مدنظر استقرار یافتند تا آلودگی غیرمتمرکز منابع آبی را در نواحی زهکشی اصلی پایش کنند. همچنین نواحی نمایشی و الگو برای پیشگیری و کنترل جامع آلودگی‌های غیرمتمرکز در کشاورزی راه‌اندازی شدند و در نهایت تقریباً تصویر کاملی از وضعیت آلودگی غیرمتمرکز منابع در نواحی زهکشی اصلی شکل گرفت.

در سال ۲۰۱۱ حکومت مرکزی چین ۴/۳ میلیارد یوان سرمایه‌گذاری کرد تا استفاده از گاز متان در نواحی روستایی را ارتقا دهد. در سال ۲۰۱۱، تعداد خانوارهایی که از گاز متان استفاده می‌کردند به ۴۱/۶۸ میلیون خانوار رسید. در عمل، ۸۰ هزار پروژه بزرگ، متوسط و کوچک درخصوص تولید متان و ۱۹۰ هزار مخزن متان برای تصفیه فاضلاب فعال بودند. در مجموع ۱۵ میلیارد مترمکعب متان در سال ۲۰۱۱ تولید شد که این میزان، انتشار دی‌اکسیدکربن را ۶۱ میلیون تن کاهش داد.

۲۳-۱. تعاون و مبادلات بین‌المللی کشاورزی

وزیر کشاورزی چین، در راستای مشارکت در هماهنگی بین‌المللی سیاست‌های کشاورزی و غذا، رهبری هیئت نمایندگان سی‌وهفتمین کنفرانس فائو، نخستین اجلاس وزرای کشاورزی گروه ۲۰، دومین اجلاس وزرای کشاورزی گروه بریکس^۳ شامل برزیل، روسیه، هند، چین و آفریقای جنوبی

1. Insitu

2. Non Point Source Pollution

3. BRICS

را بر عهده گرفت. این فعالیت‌ها نتایج مثبت و تعاملات بین‌المللی را دربرداشت. مبادلات در سطح بالا به صورت عملی انجام شد و این امر سبب امضای توافقات دوجانبه مانند برنامه راهبردی همکاری کشاورزی چین - آمریکا شد. تلاش‌هایی به منظور تعمیق همکاری درخصوص سیاست‌های تجاری، ارتقای مؤثر راهکارهای موضوعات تجاری از قبیل صادرات تولیدات باغی و آبی‌پروری چین به آمریکا و مواجهه مؤثر با مشکل مربوط به صادرات گوشت گاو آمریکا به چین انجام شد.

اقداماتی به منظور تشویق مبادلات بین‌المللی کشاورزی اتخاذ شد. تا انتهای سال ۲۰۱۱، چین نزدیک به هزار کارشناس و تکنسین کشاورزی به کشورهای دیگر برای یاری رساندن به آنها گسیل داشت. بنگاه‌های احیای اراضی، ۲۷ شرکت خارجی را راه‌اندازی کردند. بیش از ۶۰ آزمایشگاه و مراکز همکاری‌های علمی و فناوری به صورت مشترک با کشورها، آژانس‌های کشاورزی خارجی و سازمان‌های بین‌المللی استقرار یافتند.

۲. سیاست بخش کشاورزی و توسعه روستایی در سال ۲۰۱۱

۲-۱. افزایش یارانه‌های کشاورزی

در سال ۲۰۱۱، ۱۰۴۹/۷۷ میلیارد یوان اعتبار حکومت مرکزی به کشاورزی، نواحی روستایی و معیشت کشاورزان اختصاص یافت که ۱۹۱/۷۷ میلیارد یوان یا ۲۲/۴ درصد بیش از سال پیش بود. یارانه‌های اختصاص یافته به بذور غلات^۱، کشت محصولات اساسی، خرید ماشین و ابزارآلات کشاورزی برای کالاهای مورد استفاده در کشاورزی، در مجموع به ۱۴۰/۶ میلیارد یوان در سال ۲۰۱۱ رسید که ۱۸ میلیارد یوان یا ۱۴/۷ درصد نسبت به سال گذشته رشد داشته است. علاوه بر این، یارانه‌های مربوط به نژادهای حیوانات کوچک^۲ به ۱/۱۹ میلیارد یوان رسید. سازوکارهای یارانه ارتقا و یارانه‌ها به موقع تخصیص یافتند و تولید کشاورزی و رشد تولید کشاورزان را بهبود بخشیدند.

یارانه‌های بذور غلات در مجموع به ۲۲ میلیارد یوان رسید که نسبت به سال گذشته ۱/۶ میلیارد یوان رشد داشته است. یارانه بذور غلات در مناطق بیشتری از چین تخصیص یافت و استانداردهای مربوط به طبقات محصولی ویژه، افزایش یافت. یارانه بذر درخصوص برنج، گندم، ذرت و پنبه در سراسر کشور در دسترس بود. این یارانه‌ها برای سویا در شمال شرق و مغولستان

1. Fine seeds

2. Fine animal Breeds

داخلی^۱ و نیز یارانه‌هایی برای برداشت زمستانه در ۱۰ استان تخصیص یافتند. یارانه‌هایی برای خرید ماشین و ابزارآلات کشاورزی اختصاص یافت که میزان آن به ۱۷/۵ میلیارد یوان رسید که نسبت به سال گذشته ۲ میلیارد یوان رشد داشت. این یارانه‌ها ۱۸۰ قلم را در ۴۶ زیرطبقه تحت پوشش دارند که این ۴۶ زیرطبقه به نوبه خود متعلق به ۱۲ طبقه بودند. نهادهای محلی، مجاز به افزایش ۳۰ قلم به فهرست اقلام مشمول یارانه شدند.

دولت چین ۱۵/۱ میلیارد یوان به‌عنوان یارانه مستقیم برای تولید غلات و حبوبات و ۸۳/۵ میلیارد یوان برای خرید کالاهای مورد استفاده در تولید کشاورزی اختصاص داد. این یارانه‌ها به‌طور مستقیم به کشاورزان از طریق حساب‌های بانکی، قبل از شخم بهاره ارائه شد. سازوکار تعدیل مجدد پویا برای یارانه کالاهای مورد استفاده در کشاورزی کماکان به پیروی از اصول «برنامه‌ریزی جامع، تعدیل مجدد پویا، افزایش تنها» تداوم یافت. یارانه‌های نژادهای دامی به ۱/۱۹ میلیارد یوان رسید که این میزان ۵ طبقه شامل خوک‌های زنده، گاوهای شیری، گاوهای گوشتی، گوسفند و گاو میش را تحت پوشش قرار می‌داد.

۲-۲. مدیریت پیمانی اراضی روستایی

دولت چین در سال ۲۰۱۱، کماکان بر ضرورت تثبیت و ارتقای نظام پایه‌ای مدیریت روستایی تأکید ورزید تا از منافع کشاورزان در قراردادهای اراضی، مطابق قانون حمایت شود و این منافع تضمین شوند و از سوی دیگر، بازار انتقال حقوق مدیریت پیمانی اراضی، در راستای توسعه اشکال مختلف عملیات بزرگ‌مقیاس (از جمله کشاورزی یکپارچه) استقرار و بهبود یابد. در سال ۲۰۱۱، وزارت کشاورزی چین و پنج دپارتمان دیگر، برای بررسی وضعیت ثبت حقوق مدیریت اراضی تحت نظام قراردادی، به‌صورت مشترک گروه راهبر راه‌اندازی کردند. در این قالب، بررسی‌های مستمر درخصوص ثبت حقوق مدیریت قراردادی اراضی، تعریف دقیق ناحیه مربوط به اراضی قراردادی، تعیین مکان جغرافیایی اراضی و اعطای گواهی مالکیت به خانوار پیمانکار انجام می‌شود. اصول مربوط به بررسی‌های ثبت حقوق مدیریت اراضی تحت پیمان در نواحی روستایی، تدوین و منتشر شد. ۵۰ شهرستان (شهر و بخش) در ۲۸ استان (مناطق خودمختار و فرمانداری‌ها) و در مجموع، ۴/۷۷ میلیون خانوار روستایی و ۲/۲۵۳ میلیون هکتار اراضی کشاورزی در ۱۲ هزار روستای مربوط به ۷۱۰ شهر - روستا در نظر گرفته شدند. حکمرانی استاندارد انتقال مدیریت اراضی تحت قرارداد (پیمان) و خدمات مربوطه ارتقا یافت. تا سال ۲۰۱۱، بیش از ۸۰۰ شهرستان (شهر) برای انتقال مدیریت اراضی تحت پیمان، بازارهای فیزیکی را راه‌اندازی کرده بودند و بیش از ۱۳ هزار

روستا - شهر، مراکز خدمات انتقال زمین را مستقر نموده بودند. سازوکارهای مدیریت مشاجرات قراردادهای زمین، بهبود یافتند. ۱۸۴۸ شورای داوری برای بررسی اختلافات قراردادهای اراضی روستایی در سراسر کشور چین فعال بودند که در مجموع ۱۶۴۹۷ نفر کارمند داشتند.

۳-۲. مدیریت دارایی‌ها و اعتبارات گروهی روستایی

سازوکار نظارتی بر دارایی‌ها و اعتبارات گروهی روستایی به صورت مداوم بهبود یافت. تا آخر سال ۲۰۱۱، ۹۶/۳ درصد روستاها در سراسر کشور چین، نظام‌های تأمین مالی خود را راه‌اندازی کرده بودند و بیش از ۹۳/۵ درصد روستاها، گروه‌های مدیریت مالی مردم‌سالار را مستقر کرده بودند. عملیات حسابداری توسط آژانس در سطح روستاها در ۴۹۷ هزار روستا از ۲۸۹۰۰ شهر-روستا آغاز شد. این روستاها و شهر - روستاها به ترتیب ۸۱/۲ و ۷۹/۴ درصد از روستاها و شهر - روستاهای کل کشور چین را تشکیل می‌دهند. نظارت و ممیزی از حساب‌های روستایی در سطح شهرستان، به طور وسیعی انجام شد. در سال ۲۰۱۱ ممیزی سازمان‌های اقتصادی روستایی گروهی^۱ در ۴۱۴ هزار روستا، معادل ۶۷/۷ درصد از کل روستاهای چین انجام شد. در ۸۴۰۰ سازمان سوءمدیریت مشاهده شد که شامل سوءاستفاده از اعتبارات به حجم ۵۰۰ میلیون یوان بوده است.

اصلاحات مالکیت دارایی‌های سازمان‌های اقتصادی گروهی روستایی پیشرفت داشت. تا انتهای سال ۲۰۱۱، حدود ۲۳۲۰۰ روستا در اصلاحات مالکیت دارایی سازمان‌های اقتصادی روستایی گروهی فعال بودند که از این بین ۱۶۶۰۰ روستا چنین اصلاحاتی را به پایان رساندند و ۶۶۰۰ روستا در حال آماده شدن برای ورود به این اصلاحات بودند. تعداد کل روستاهای مذکور ۱۷/۱ درصد در مقایسه با سال گذشته رشد داشت.

۴-۲. کاهش بار کسب‌وکار کشاورزان

در سال ۲۰۱۱ اقدامات ویژه‌ای به منظور حذف تعرفه‌های تصادفی^۲ تحمیلی در ۷۵/۹ درصد از سازمان‌های روستایی انجام شد. در این اقدامات، ۱۵۱۵۲ مورد سوءمدیریت مشاهده شد. وزارت کشاورزی چین با همراهی ۸ استان (فرمانداری)، ۹ شهرستان (شهر) و یک بخش را انتخاب کردند که مواجه با مسائل عمده در زمینه بار مالی مترتب بر کسب‌وکارهای کشاورزی بودند. در واقع، هدف بررسی مشکلات در این استان‌ها، شهرستان‌ها و بخش منتخب، به منظور اتخاذ عملیات جامع بود. این عملیات منجر به کاهش بار مالی ۱۰۷ میلیون یوانی کشاورزان شد.

1. Rural Collective Economic Organizations

2. Random Fees

از نظام‌های حمل‌ونقل، مدیریت اراضی و برنامه‌ریزی خانوار خواسته شد تا خودشان به بررسی بارهای مالی مترتب بر کسب‌وکارهای کشاورزان بپردازند. نظام‌های مدیریت اراضی و برنامه‌ریزی خانوار تلاش‌های زیادی را در این زمینه انجام دادند و ۷۲۵ مورد سوءمدیریت کشف شد و ۷۴ سند جمع‌آوری تعرفه غیرقانونی لغو شد. این نوع خودارزیابی به استاندارد کردن جمع‌آوری تعرفه مرتبط با کشاورزان در دیارتمان‌های مرتبط کمک کرد.

در سال ۲۰۱۱ تعرفه‌های پرداخت شده توسط کشاورزان در کل کشور چین - تعرفه‌های جمع‌آوری شده در روستا، مخارج مسئولیت‌پذیری اجتماعی، پول افزایش یافته براساس اصل مورد به مورد برای اقدامات رفاه عمومی در سطح روستا و پول برای نیروی کار- به طور متوسط به ۴۴/۲۰ یوان به ازای هر نفر رسید که نسبت به سال گذشته ۱۴/۴ درصد رشد داشته است.

۲-۵. ارتقای اصلاحات روستایی کلان

در خاتمه سال ۲۰۱۱، ۳۳۶۳۱ روستا - شهر چینی معادل ۹۸ درصد کل کشور، اصلاحات نهادی را انجام دادند یا چنین اصلاحاتی را به پایان رساندند. این اصلاحات در ۲۴ استان (مناطق خودمختار و فرمانداری‌ها) خاتمه یافت. اصلاحات آموزش اجباری روستایی با روند ملایمی انجام شد. از سال ۲۰۱۱ مخارج عمومی سرانه دانش‌آموزی در مرحله آموزش روستایی اجباری ۱۰۰ یوان افزایش یافت. مخارج عمومی در مناطق مرکزی و غربی در مدارس ابتدایی به ازای هر دانش‌آموز به ۵۰۰ یوان و در مدارس راهنمایی به ۷۰۰ یوان رسید. در منطقه شرقی این اعداد به ترتیب ۵۵۰ و ۷۵۰ یوان بودند.

دولت مرکزی، ۸۵/۹۱ میلیارد یوان برای اصلاحات سازوکار حراست از آموزش اجباری روستایی اختصاص داد که این امر، ۱۳۰ میلیون دانش‌آموز ابتدایی و راهنمایی در نواحی روستایی را قادر ساخت از شهریه آموزشی و هزینه‌های کتاب‌های درسی معاف شوند و در مناطق مرکزی و غربی چین، دستمزدهایی برای ۱۲/۲۸ میلیون دانش‌آموز شبانه‌روزی فراهم ساخت که متعلق به خانوارهای روستایی فقیر بودند.

اصلاحات مدیریت مالی شهرستان و روستا-شهر روند یکنواختی داشت. در پایان سال ۲۰۱۱، مجموع ۱۰۸۰ شهرستان در ۲۷ استان، اعتبارات خود را به صورت مستقیم توسط دولت استانی کنترل کردند و بیش از ۲۹۳۰۰ شهر - روستا اعتبارات خود را مستقیماً توسط شهرستان کنترل کردند.

اعتبارات مرکزی، به منظور بهبود حمایت از سازوکارهای پشتیبانی منابع مالی در سطح شهرستان، کماکان ارتقا یافتند. در سال ۲۰۱۱، اعتبارات مرکزی بالغ بر ۷۷/۵ میلیارد یوان به عنوان

پاداش و یارانه برای سازوکار حمایتی منابع مالی پایه در سطح شهرستان تخصیص یافت که نسبت به سال گذشته ۶۳/۲ درصد رشد داشته است. اعطای پاداش مالی و یارانه برای نیروی کار و پول ناشی از اصل مورد به مورد برای توسعه اقدامات رفاه عمومی در سطح روستا، در سراسر کشور گسترش یافت. این اقدام در ۲۷۳ هزار روستا و ۲۸۴۵ شهرستان در سال ۲۰۱۱ انجام شد و توسعه ۳۵۵ هزار پروژه را امکان پذیر ساخت که به نوبه خود ۴۷۰ میلیون کشاورز را منتفع می کردند.

۲-۶. توسعه تعاونی‌های حرفه‌ای کشاورزان

در سال ۲۰۱۱ دولت چین، حمایت از تعاونی‌های حرفه‌ای کشاورزان را افزایش داد. در قالب اعتبارات دولت مرکزی، ۷۵۰ میلیون یوان به‌عنوان اعتبارات ویژه برای تعاونی‌های حرفه‌ای کشاورزان صرف شد که نسبت به سال گذشته ۳۶ درصد رشد داشت. وزارت کشاورزی چین شروع به انجام پروژه نمایشی - ترویجی برای سازمان‌های تعاونی حرفه‌ای کشاورزان در سال ۲۰۰۴ کرد و از آن موقع تاکنون، ۱۱۹۹ تعاونی حرفه‌ای کشاورزان را مورد حمایت قرار داد. توسعه تعاونی‌های الگویی حرفه‌ای کشاورزان، به‌صورت عمیق‌تری انجام شد. گروه نخست متشکل از ۶۶۶۳ تعاونی الگویی حرفه‌ای کشاورزان، به‌طور متوسط مازاد سالیانه به ارزش ۲۵۷۴۰۰ یوان داشتند که این میزان، ۲۸۹ درصد بالاتر از متوسط ملی بود. ۸۰ درصد خرید ابزار، خدمات تولید و فروش محصول اعضا، توسط این تعاونی‌های الگویی حرفه‌ای کشاورزان انجام شد. تعداد تعاونی‌های حرفه‌ای کشاورزان، رشد سریعی را در سال ۲۰۱۱ تجربه کرد. در پایان سال ۲۰۱۱، مجموع کل تعاونی‌های کشاورزان که در زمینه کشاورزی و مدیریت بازرگانی به ثبت رسیدند، ۵۲۱۷۰۰ تعاونی بود که نسبت به انتهای سال گذشته ۳۷/۶ درصد رشد داشته است. کل سرمایه‌گذاری در این زمینه ۷۲۴/۵ میلیارد یوان بود که نسبت به سال گذشته ۵۹/۴ درصد رشد نشان می‌دهد. در مجموع، ۴۱ میلیون خانوار روستایی به تعاونی‌های حرفه‌ای کشاورزان پیوستند که این میزان ۱۶/۴ کل خانوارهای روستایی چین را تشکیل می‌دهد.

۲-۷. تعمیق اصلاحات بانکداری روستایی

نهادهای مالی روستایی نوین، توسعه سریعی را در سال ۲۰۱۱ تجربه کردند. در انتهای سال ۲۰۱۱، ۷۸۶ نهاد مالی روستایی نوین راه‌اندازی شد - ۷۲۶ بانک در شهر - روستا و روستا، ۱۰ شرکت اعطای وام و ۵۰ تعاونی روستایی مالی و کمک دوجانبه.

مشکل فقدان دستیابی به خدمات بانکداری در روستا - شهرهای خاص با سرعت بیشتری برطرف شد. در سال ۲۰۱۱ خدمات بانکداری در ۶۱۶ روستا - شهر که تاکنون در آنها خلأ بانکداری وجود داشت، در دسترس قرار گرفت. اصلاحات تعاونی‌های اعتبار روستایی تعمیق یافت.

۴۰۲ تعاونی اعتبار روستایی تا انتهای سال ۲۰۱۱، به بانک روستایی تبدیل شدند (۲۱۲ بانک تجاری روستایی و ۱۹۰ بانک تعاونی روستایی).

در انتهای سال ۲۰۱۱ نهادهای مالی صنعت بانکداری، بالانس ۱۴۶۰۰ میلیارد یوانی در وام‌های کشاورزی داشتند که این میزان ۲۴/۹ درصد بیش از انتهای سال گذشته به شمار می‌رود. نرخ رشد بالانس وام‌های مرتبط با کشاورزی، ۸/۸ درصد بیش از نرخ رشد بالانس متوسط کل وام‌ها بوده است. نهادهای بانکداری روستایی کوچک و متوسط، کماکان نقش کلیدی در حمایت از بخش کشاورزی ایفا کردند. ۳۰ درصد از رشد وام‌های مرتبط با کشاورزی ناشی از وام‌های این نهادها بود. در انتهای سال ۲۰۱۱، بالانس وام‌های اعطا شده به خانوارهای روستایی توسط نهادهای مالی صنعت بانکداری، ۳۱۰۰ میلیارد یوان بود که نسبت به انتهای سال گذشته ۵۰۷/۹ میلیارد یوان معادل ۱۹/۱ درصد رشد داشته است.

۲-۸. کنترل بازار محصولات کشاورزی

در سال‌های اخیر، سیاست‌های چین درخصوص کنترل بازار محصولات کشاورزی به صورت مداوم تقویت و بهبود یافته است. سازوکار اجرا و مدیریت بازار محصولات کشاورزی شکل گرفته است. در این سازوکار، وضع مقررات توسط بازار، نقش اصلی و وضع مقررات و کنترل توسط دولت، نقش مکمل را دارد. سیاست‌های اصلی در زمینه وضع مقررات و کنترل دولتی، شامل اقدامات مربوط به خرید محصولات و حمایت قیمتی از قبیل اجرای قیمت‌های خرید حداقلی، خرید و انبار موقت یا فصلی و وضع مقررات و کنترل آینده‌نگرانه؛ ایجاد ذخایر کشاورزی متشکل از ذخایر مرکزی و محلی و سیاست‌های واردات و صادرات محصولات کشاورزی عمدتاً با هدف تنظیم عرضه و تقاضای داخلی است. اتخاذ این سیاست‌ها، در صیانت از منافع کشاورزان، بهبود تمایل آنان به افزایش تولید کشاورزی و تضمین عرضه مداوم محصول به بازار، نقش مهمی ایفا کرده است.

۲-۹. اصلاح و ارتقای نظام ترویج فناوری کشاورزی برای عموم کشاورزان

اصلاح و ارتقای نظام ترویج فناوری کشاورزی برای عموم کشاورزان در سال ۲۰۱۱ با شدت بیشتری ادامه یافت. نهادهای ترویج فناوری‌های کشاورزی در سطح شهر - روستا، به لحاظ سازمانی و سازوکارهای عملیاتی ارتقا یافتند. در شرایط مربوط به نهادهای ترویج فناوری‌های کشاورزی در سطح شهر - روستا و ظرفیت این نهادها در ارائه خدمات عمومی، بهبود قابل توجهی حاصل شد. دولت چین یک میلیارد یوان به منظور حمایت از استقرار ۷۴۲۸ نهاد ترویج فناوری کشاورزی در سطح شهر - روستا در ۱۰۸۴ شهرستان از ۳۱ استان (مناطق خودمختار و

فرمانداری‌ها) سرمایه‌گذاری کرد.

برنامه شهرستان‌های الگو، با هدف اصلاحات و ترویج فناوری‌های کشاورزی به عموم کشاورزان تداوم یافت. این برنامه شامل انتخاب ۸۰ هزار آموزشگر فنی در ۸۰۰ شهرستان منتخب، توسعه ۸۰۰ هزار خانوار در زمینه نمایش علوم و فنون و استقرار ۸۰۰۰ پایگاه نمایشی - ترویجی در زمینه آزمایش‌های علوم و فناوری کشاورزی بود. قانون اصلاح شده ترویج فناوری کشاورزی در برنامه و دستور کار سال ۲۰۱۱ کنگره ملی چین قرار داشت. وزارت کشاورزی چین پیشنویس‌های مربوط به اصلاح قانون مذکور را برای بحث و بررسی تنظیم کرد.

۱۰-۲. اصلاحات نظام مدیریت دامپزشکی

۳۱ استان (مناطق خودمختار و فرمانداری‌ها) در سال ۲۰۱۱، اصلاحات نظام مدیریت دامپزشکی را در سطح استانی به پایان رساندند. نهادهای مربوط به مدیریت دامپزشکی، نظارت بر بهداشت و سلامت دام و پیشگیری و کنترل بیماری‌ها و اپیدمی دام‌ها در سطح استان، بخش و شهرستان راه‌اندازی شدند. نهادهای خدمات عمومی در زمینه پیشگیری از اپیدمی دامی، در سطح توده مردم ارتقا یافتند. توسعه نظام دامپزشکی نوین، به صورت ثابت و یکنواخت، روند رو به رشد خود را طی کرد. در سال ۲۰۱۱ حدود ۱۸۵۶۳ نفر به عنوان شخص صاحب صلاحیت در زمینه دامپزشکی و ۲۵۲۷۷ نفر به عنوان کمک‌دامپزشک گواهی گرفتند.

۱۱-۲. انتقال نیروی کار روستایی به سایر بخش‌ها

در سال ۲۰۱۱ کمیته مرکزی حزب کمونیست چین، در انتقال نیروی کار روستایی به سایر بخش‌ها برای یافتن شغل، تسریع کرد. کانال‌های مربوطه گسترش یافتند و اقدامات مختلفی به این منظور انجام شدند. در خاتمه سال ۲۰۱۱، مجموع کل کارگران کشاورزی، ۲۵۲/۷۸ میلیون نفر بودند که ۱۰/۵۵ میلیون نفر معادل ۴/۴ درصد نسبت به پایان سال ۲۰۱۰ رشد داشتند. از این تعداد کارگران کشاورز، ۱۵۸/۶۳ میلیون نفر کارگر، خانه خود را در جستجوی شغل ترک کردند و این میزان نسبت به سال گذشته ۵/۲۸ میلیون نفر معادل ۳/۴ درصد رشد داشت. در سال ۲۰۱۱ بیش از ۱۷ میلیون کارگر کشاورزی، آموزش حرفه‌ای برخوردار از یارانه‌های دولتی را دریافت کردند و مهارت‌های این کارآموزان به صورت رسمی تأیید شد.

۲۵ استان، آستانه حداقل دستمزدی را به طور متوسط ۲۲ درصد رشد دادند. درآمد ماهیانه کارگران کشاورزی که خانه خود را در جستجوی شغل ترک کرده بودند، به طور متوسط ۲۰۴۹ یوان به ازای هر نفر در سال ۲۰۱۱ بود که این میزان در مقایسه با سال گذشته ۲۱/۲ درصد رشد داشت. نهادهای سرپرستی نیروی کار، مبلغ ۲/۹۴ میلیارد یوان را برای ۱/۲۹۲ میلیون کارگر

کشاورزی به عنوان دستمزدهای عقب‌افتاده یا جبرانی برای دیرکرد کارفرماهای آنها در پرداخت دستمزد بازپرداخت کردند. در سال ۲۰۱۱، ۰/۸ درصد کارگران کشاورزی که خانه خود را در جستجوی شغل ترک کرده بودند، از پرداخت‌های دیر هنگام رنج می‌بردند و این میزان ۰/۶ درصد کمتر از عدد مربوط به سال ۲۰۱۰ است. کارگران کشاورزی بیشتری تحت پوشش بیمه اجتماعی قرار گرفتند و خدمات عمومی برای کارگران کشاورزی به صورت مداوم ارتقا یافت.

در انتهای سال ۲۰۱۱، ۱۳/۹ درصد کارگران کشاورزی توسط چیدمان‌های حقوق بازنشستگی سالخوردگان تحت پوشش قرار گرفتند و این میزان ۴/۴ درصد بیشتر از عدد مربوط به انتهای سال ۲۰۱۰ است؛ ۱۶/۷ درصد آنها بیمه درمانی دریافت کردند که نسبت به انتهای سال گذشته ۲/۴ درصد رشد داشته است؛ ۸ درصد آنها در برابر بیکاری بیمه شدند که نسبت به انتهای سال گذشته رشد ۳/۱ درصدی داشته است؛ ۵/۶ درصد آنها تحت پوشش بیمه زایمان قرار گرفتند که نسبت به خاتمه سال ۲۰۱۰، ۲/۷ درصد رشد داشته است. در سال ۲۰۱۱، ۱۱/۶۷ میلیون نفر از کودکان متعلق به کارگران کشاورزی، از آموزش اجباری در نواحی شهری که والدین آنها زندگی می‌کردند، برخوردار شدند.

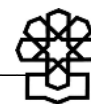
۱۲-۲. قانونگذاری کشاورزی

قانونگذاری کشاورزی تا انتهای سال ۲۰۱۱ بهبود یافت. شورای ملی چین، مقررات اصلاح شده غذای دام و افزودنی‌های مربوطه را تأیید کرد. وزارت کشاورزی چین، مقررات مدیریتی اعطای لیسانس در زمینه تولید و بازاریابی بذور محصولات زراعی را اصلاح کرد، سلسله اسناد مربوط به مدیریت اعطای لیسانس به تولید و بازاریابی بذور محصولات زراعی، اصول مدیریت ذخایر منابع ژرم‌پلاسمی آبی‌پروری و ضوابط مربوط به تصادفات ناشی از ماشین‌آلات کشاورزی را منتشر ساخت. همچنین وزارت کشاورزی چین اقدامات بهبوددهنده‌ای درخصوص اکراه اداری^۱ در ۲۵ قانون اداری کشاورزی، ۱۵۶ مقررات و ۱۹۲ سند کنترلی را انجام داد.

اجرای جامع قانون در کشاورزی^۲ پیشرفت عملی داشت. اجرای جامع قانون در کشاورزی در ۲۲۸۶ شهرستان - ۹۸/۲ درصد شهرستان‌های هدف - و ۲۳۷ شهر انجام شد. همه شهرستان‌های ۲۳ استان (مناطق خودمختار و فرمانداری‌ها) در چین، اجرای جامع قانون در بخش کشاورزی را انجام دادند. لازم به ذکر است که براساس ماده (۸۷) قانون کشاورزی جمهوری خلق چین، دپارتمان‌های اداری کشاورزی محلی چین در سطح شهرستان یا بالاتر باید ظرفیت خود را برای

1. Administrative Coercion

2. Comprehensive Law Enforcement in Agriculture

اجرای کارآمد و جامع قوانین تقویت کنند.

۳. توسعه کشاورزی و اقتصاد ملی در سال ۲۰۱۱

۳-۱. نقش کشاورزی در اقتصاد ملی

در سال ۲۰۱۱، بخش کشاورزی ارزشافزوده‌ای به میزان ۴۷۷۱/۲ میلیارد یوان تولید کرد که این میزان ۴/۵ درصد بالاتر از سال گذشته بود. نرخ رشد کشاورزی ۰/۲ درصد بالاتر از سال گذشته بوده است. ارزشافزوده بخش کشاورزی، ۱۰/۱ درصد از تولید ناخالص داخلی کشور چین را به خود اختصاص داد. رشد کشاورزی ۱۰/۲ درصد در رشد اقتصاد چین نقش داشت که این میزان ۲/۶ درصد بالاتر از سال گذشته بوده است.

واردات و صادرات محصولات کشاورزی ۴/۳ درصد از تجارت خارجی چین را تشکیل می‌داد که ۰/۲ درصد بالاتر از سال گذشته بوده است. صادرات کشاورزی ۳/۲ درصد از کل صادرات چین را به خود اختصاص داد که این میزان ۰/۱ درصد بالاتر از سال گذشته بوده است. همچنین واردات کشاورزی ۵/۴ درصد از واردات کل کشور چین را تشکیل داد که این میزان ۰/۲ درصد بالاتر از سال گذشته به شمار می‌رود.

۳-۲. کشاورزی و توزیع درآمد ملی

درآمد خالص کل کشاورزان به ۴۵۸۱ میلیارد یوان در سال ۲۰۱۱ معادل ۹/۷ درصد تولید ناخالص داخلی چین رسید و این میزان ۰/۳ درصد پایین‌تر از سال گذشته بوده است. درآمد کل قابل تصرف شهرنشینان به ۱۵۰۶۶ میلیارد یوان معادل ۳۱/۹ درصد از تولید ناخالص کشور چین در سال ۲۰۱۱ رسید و این میزان ۰/۱ درصد نسبت به سال گذشته کاهش نشان می‌دهد. سرمایه‌گذاری در دارایی‌های ثابت در نواحی روستایی به سرعت (۷۵/۳ درصد) نسبت به سال گذشته کاهش پیدا کرد و این موضوع منجر به افزایش شکاف بین نواحی روستایی و شهری در این زمینه شد.

۳-۳. روابط بخشی بین توسعه صنعتی و کشاورزی

در سال ۲۰۱۱ ارزشافزوده ناشی از صنعت به ۱۸۸۵۷/۲ میلیارد یوان رسید که به قیمت واقعی نسبت به سال گذشته ۱۰/۷ درصد رشد داشته است. نرخ رشد صنعت ۰/۵ درصد نسبت به سال ۲۰۱۰ کمتر بوده است. ارزشافزوده ناشی از بخش کشاورزی به قیمت‌های واقعی، ۴/۵ درصد رشد داشت که این میزان ۰/۲ درصد بالاتر از سال قبل بوده است. نسبت رشد ارزشافزوده صنعت به رشد ارزشافزوده کشاورزی از ۲/۸۱ در سال ۲۰۱۰ به ۲/۳۸ در سال ۲۰۱۱ کاهش یافت. رشد متوازن صنعت و کشاورزی و چرخه مطلوب وابسته به این رشد، در حال پدیداری است.

۳-۴. توسعه بخش‌های غیرکشاورزی روستایی و رشد اقتصادی ملی

ارزش‌افزوده حاصل از بنگاه‌های اقتصادی شهری - روستایی، ۲۸/۲ درصد از تولید ناخالص داخلی چین در سال ۲۰۱۱ را به خود اختصاص داد که این میزان در مقایسه با سال گذشته ثابت بوده است. این بنگاه‌ها، ۲۱/۲ درصد از اشتغال کشور را به خود اختصاص دادند که در مقایسه با سال گذشته ۱/۱ درصد رشد داشته است. متوسط درآمد سرانه کشاورزان - حاصل از دستمزد و ناشی از تولید غیرکشاورزی - ۵۲/۵ درصد از متوسط درآمد سرانه خالص کل را به خود اختصاص داد که این میزان ۱/۳ درصد بالاتر از سال گذشته بوده است.

۳-۵. شکاف درآمدی بین ساکنان شهری و روستایی

در سال ۲۰۱۱، متوسط درآمد سرانه خالص ساکنان روستایی به قیمت‌های واقعی ۱۱/۴ درصد رشد داشت که این میزان ۰/۵ درصد بیشتر از سال گذشته بوده است. رشد متوسط درآمد سرانه قابل تصرف ساکنان شهری به قیمت‌های واقعی ۸/۴ درصد بوده است که این میزان ۰/۶ درصد بالاتر از سال گذشته به شمار می‌رود. نرخ رشد درآمد ساکنان روستایی، ۳ درصد بیش از نرخ رشد درآمد شهرنشینان بوده است. نسبت متوسط درآمد سرانه قابل تصرف شهرنشینان به متوسط درآمد سرانه خالص روستاییان از ۳/۲۳ در سال ۲۰۱۰ به ۳/۱۳ در سال ۲۰۱۱ کاهش یافت. متوسط درآمد سرانه نقدی روستاییان، ۳۹/۶ درصد متوسط درآمد سرانه قابل تصرف شهرنشینان بود که این میزان ۲/۵ درصد بیشتر از سال گذشته بوده است. هرچند شکاف درآمدی بین ساکنان شهری و روستایی کماکان قابل توجه باقی ماند، زیرا تفاوت مطلق بین درآمد سرانه ساکنان شهری و روستایی از ۱۳۱۹۰ یوان در سال ۲۰۱۰ به ۱۴۸۳۳ یوان در سال ۲۰۱۱ افزایش یافت.

۳-۶. تفاوت مصرف ساکنان شهری و روستایی

متوسط مخارج سرانه مصرف‌کننده شهری به ۱۵۱۶۱ یوان در سال ۲۰۱۱ رسید که این میزان به صورت اسمی نسبت به سال گذشته ۱۲/۵ درصد رشد داشت. این میزان رشد، ۲/۷ درصد بیشتر از سال گذشته بوده است. سرانه متوسط مخارج مصرف‌کننده روستایی، ۵۲۲۱ یوان در سال ۲۰۱۱ بود که نسبت به سال ۲۰۱۰ به طور اسمی ۱۹/۲ درصد رشد را نشان می‌دهد. این نرخ رشد، ۹/۵ درصد بیشتر از سال گذشته به شمار می‌رود. نسبت بین متوسط سرانه مخارج مصرف‌کننده شهری به متوسط سرانه مخارج مصرف‌کننده روستایی از ۳/۰۷ در سال ۲۰۱۰ به ۲/۹۰ در سال ۲۰۱۱ کاهش یافت. ولی تفاوت مطلق مصرفی، کماکان بین ساکنان شهری و روستایی افزایش یافت. متوسط سرانه مخارج مصرف‌کننده شهری، ۹۹۴۰ یوان بیش از این میزان درخصوص ساکنان روستایی در سال ۲۰۱۱ بود که ۸۵۰ یوان بیشتر از سال گذشته به شمار می‌رود.

۳-۳. تفاوت‌های منطقه‌ای در توسعه اقتصادی

در تولید ناخالص داخلی سال ۲۰۱۱ چین، مناطق شرقی، مرکزی و غربی و نیز منطقه شمال شرقی به ترتیب ۵۲، ۲۰/۱، ۱۹/۲ و ۸/۷ درصد را به خود اختصاص دادند. سهم منطقه شرقی چین یک درصد نسبت به سال گذشته کاهش پیدا کرد. سهم مناطق مرکزی، غربی و شمال شرقی به ترتیب ۰/۴، ۰/۵ و ۰/۱ درصد نسبت به سال گذشته افزایش داشت. شکاف بین مناطق کشور چین در سال ۲۰۱۱ کاهش پیدا کرد. تفاوت‌های منطقه‌ای در درآمدهای کشاورزان نیز کاهش یافت، ولی تفاوت‌های منطقه‌ای در مصرف کشاورزان در سال ۲۰۱۱ افزایش یافت.

۴. روند توسعه کشاورزی در سال ۲۰۱۲

۴-۱. اهداف و وظایف توسعه‌ای

کنفرانس مرکزی فعالیت‌های روستایی، بر نیاز به تبعیت جدی از چشم‌انداز علمی توسعه و متعادل‌سازی پیشرفت صنعتی، شهرنشینی و مدرنیزاسیون کشاورزی تأکید کرد. این کنفرانس همچنین خواستار تقویت سیاست‌هایی به نفع کشاورزی و کشاورزان، برداشتهای بهتر محصولات، انجام تلاش‌های هماهنگ به منظور تسریع رشد شتابان در دریافتهای کشاورزان و ارتقای ثبات در نواحی روستایی شد.

مطابق با چیدمان‌های کمیته مرکزی حزب کمونیست چین، وزارت کشاورزی این کشور موظف شد که با ثبات کردن تولید غلات و حبوبات در سال ۲۰۱۲ را به عنوان اولویت در نظر بگیرد و نیز پیشرفت در علوم و فناوری کشاورزی و توسعه کشاورزی مدرن را بهبود بخشد. وزارت کشاورزی چین همچنین موظف شد از هیچ تلاشی به منظور تأمین غلات و حبوبات به میزان حداقل ۵۲۵ میلیارد کیلوگرم و نیز برای تحقق رشد درآمد کشاورزان به میزان حداقل ۷/۵ درصد فروگذار نکند. همچنین این وزارتخانه موظف شد که تضمین کند هیچ مشکل عمده در خصوص مسائل ایمنی غذایی و کیفیت محصولات کشاورزی اتفاق نخواهد افتاد و اینکه اپیدمی‌های حیوانی منطقه‌ای عمده‌ای شکل نخواهد گرفت.

وزارت کشاورزی چین موظف به تداوم ارتقای ظرفیت عرضه اطمینان‌بخش محصولات کشاورزی شد، تا اینکه پایه لازم برای توسعه اجتماعی - اقتصادی سریع و مداوم در چین شکل بگیرد. تصمیم بر آن شد که در سال ۲۰۱۲ تلاش‌ها به منظور تحقق اهداف مناسب در هشت حوزه ذیل انجام گیرند:

۱. به منظور بهبود اجرای سیاست‌های طراحی شده برای تقویت کشاورزی و انتفاع کشاورزان،

۲. به‌منظور تضمین برداشت غلات و حبوبات فراوان،
۳. به‌منظور باثبات کردن تولید سبزی‌ها،
۴. به‌منظور ارتقای کیفیت و ایمنی محصولات کشاورزی،
۵. به‌منظور تقویت پیشگیری و کنترل بیماری‌ها و اپیدمی‌های عمده،
۶. به‌منظور تقویت و توسعه نظام بازار محصولات کشاورزی،
۷. به‌منظور تسریع توسعه پروژه‌های عمده در زمینه کشاورزی مدرن،
۸. به‌منظور گسترش ابزارهای درآمدزا برای کشاورزان.

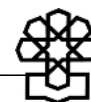
۲-۴. شرایط توسعه کشاورزی

در سال ۲۰۱۲، از طریق تأمین مالی مرکزی، ۱۲۲۸/۷ میلیارد یوان در بخش کشاورزی، نواحی روستایی و به‌منظور ارتقای معیشت کشاورزان تخصیص می‌یابد که نسبت به سال ۲۰۱۱، به میزان ۱۸۶/۸ میلیارد یوان افزایش دارد. این اعتبارات فضای سیاستی مناسب‌تری را برای توسعه کشاورزی و نواحی روستایی ایجاد خواهد کرد.

یارانه‌های کشت غلات و حبوبات، بذور غلات، خرید ماشین‌آلات و تجهیزات کشاورزی و نیز یارانه کالاهای مورد استفاده در تولید کشاورزی، طبق انتظار افزایش خواهد یافت. یارانه‌هایی که جدیداً افزوده شده‌اند، به سمت نواحی اصلی کشاورزی، خانوارهای کشاورز عمده و تعاونی‌های حرفه‌ای کشاورزان سوق پیدا خواهد کرد. سازوکار پویای تعدیل مجدد یارانه کالاهای مورد استفاده در کشاورزی (نهادها) اجرا خواهد شد و یارانه‌ها افزایش خواهد یافت. یارانه‌های خرید ماشین‌آلات و تجهیزات کشاورزی رشد خواهد یافت و طبقات محصول بیشتری را در برخواهد گرفت و سازوکارها و قوانین مدیریتی چنین یارانه‌هایی ارتقا خواهد یافت.

جوایز و پاداش‌های مربوط به شهرستان‌های عمده تولیدکننده غلات و حبوبات و دانه‌های روغنی و پاداش‌های مربوط به شهرستان‌هایی که بیشترین تعداد خوک زنده را برای دولت تأمین می‌کنند، افزایش خواهد یافت. تحقیقات درخصوص توسعه سازوکار ارتقای استانداردهای پرداخت هزینه برای خدمات جنگل‌های مرتبط با رفاه عمومی^۱ انجام خواهد شد و اقدامات بیشتری برای حفاظت از تالاب‌ها شکل خواهد گرفت.

حمایت از دامداری، شبانی و چوپانان ارتقا خواهد یافت و عملیات و پاداش‌ها و یارانه‌های مربوط به حفاظت بوم‌شناختی اراضی مرتعی به همه شهرستان‌های عشایری و نیمه‌عشایری تخصیص خواهد یافت. همچنین سرمایه‌گذاری در وام‌های روستایی، به‌منظور حصول اطمینان

نسبت به رشد وام‌های کشاورزی مؤسسات مالی صنعت بانکداری با سرعت بیشتر از رشد متوسط کل وام‌ها، افزایش خواهد یافت. هرچند توسعه کشاورزی با مشکلات بیشتری در سال ۲۰۱۲ مواجه است. رشد بیشتر در تولید غلات و حبوبات به دلیل رشد در هشت سال متوالی سخت‌تر خواهد بود. موانع مربوط به اراضی کشاورزی و آب و نیروی کار تشدید خواهند شد. هزینه‌های تولید کشاورزی کماکان افزایش خواهد یافت. همزمان روند تنزلی کیفیت و کمیت نیروی کار روستایی معکوس نخواهد شد. همچنین حفظ ثبات بازار محصولات کشاورزی سخت‌تر خواهد بود. نااطمینانی‌های اقلیمی کماکان وجود خواهد داشت و منجر به فشار بر بخش کشاورزی خواهد شد.

۳-۴. پیش‌بینی روند توسعه کشاورزی

طبق پیمایشی که توسط وزارت کشاورزی چین درخصوص گرایش‌های کشاورزان نسبت به کشت محصولات زراعی انجام شد، انتظار می‌رود کل سطح اختصاص یافته به غلات و حبوبات، ۰/۳۷ درصد در سال ۲۰۱۲ نسبت به سال ۲۰۱۱ افزایش داشته باشد. براساس پیمایش دیگری که در فوریه ۲۰۱۲ در ۵۰۰ شهرستانی که نمایانگر کشاورزی چین بودند (به لحاظ اصول نمونه‌گیری) انجام شد، انتظار می‌رود کل سطح اختصاص یافته به غلات و حبوبات ۱/۱۶ درصد در سال ۲۰۱۲ افزایش داشته باشد. امید آن است که نواحی که تعمداً تحت کشت ذرت، برنج و سیب‌زمینی قرار می‌گیرند، به ترتیب ۱/۶، ۰/۵ و ۱/۵ درصد رشد داشته باشند. انتظار می‌رود کل سطح اختصاص یافته به گندم ثابت بماند، ولی درخصوص سویا ۴/۷ درصد کاهش داشته باشد. مطابق انتظار، کل سطح اختصاص یافته به پنبه و محصولاتی که منجر به تولید شکر می‌شوند، به ترتیب ۵ و ۱/۳ درصد کاهش خواهد داشت. برعکس، برآورد می‌شود، کل سطح اختصاص یافته به محصولات روغنی و سبزی‌ها به ترتیب رشد ۰/۵ و ۲/۲ درصدی داشته باشد. انتظار می‌رود تولید خوک زنده پایدار بماند و تولید گوشت و تخم‌مرغ طیور به صورت پیوسته رشد داشته باشد. عرضه گوشت گاو و گوسفند طبق انتظار، اندک خواهد بود. بخش لبنیات روند احیای خود را ادامه خواهد داد و آبی‌پروری، رشد بیشتری را شاهد خواهد بود. انتظار می‌رود کسری در تجارت خارجی محصولات کشاورزی افزایش یابد و درآمد کشاورزان رشد نسبتاً سریعی داشته باشد.

حال، حیطة‌های نوین مورد توجه در ارزیابی بخش کشاورزی چین ارائه می‌شوند و در نهایت، تعدادی از شاخص‌های این گزارش مورد اشاره قرار می‌گیرند. جمع‌آوری و نشر اطلاعات مربوط به آنها توسط مرکز آمار و وزارت جهاد کشاورزی می‌تواند تصویر بهتر و جامع‌تری از وضعیت توسعه کشاورزی ایران ارائه دهد.

حوزه‌های نوین و مورد توجه در ارزیابی بخش کشاورزی چین

۱. گردشگری کشاورزی و روستایی

۸۵ هزار روستا تا اواخر سال ۲۰۱۱، در زمینه گردشگری کشاورزی و روستایی فعالیت داشتند و ۷۲۰ میلیون نفر بازدیدکننده را جذب کردند. این فعالیت‌ها، در سال مذکور، فروش ۲۱۶ میلیارد یوانی و اشتغال ۲۶ میلیون نفری در برداشت.

۲. سوخت زیستی

چین در سال ۲۰۱۱، ۴/۳ میلیارد یوان سرمایه‌گذاری کرد تا استفاده از گاز متان در نواحی روستایی را ارتقا دهد. در مجموع ۱۵ میلیارد مترمکعب متان^۱ در سال ۲۰۱۱ تولید شد که این میزان، انتشار دی‌اکسیدکربن را ۶۱ میلیون تن کاهش داد.

۳. ایمنی غذایی

- رژیم‌های پایش و آزمون محصولات غذایی از طریق استقرار مؤسسات نظارت بر ایمنی و کیفیت محصولات کشاورزی در سطح استانی، توسط دپارتمان‌های کشاورزی در ۳۰ استان توسعه یافتند و بیش از ۲۲۰۰ مؤسسه کنترل کیفیت در سطوح مختلف فعالیت داشتند.
- عملیات ویژه در سطح ملی توسط وزارت کشاورزی علیه آفت‌کش‌های بسیار سمی، مواد غیرمجاز در شیر تازه، داروهای دامپزشکی غیرقانونی، داروهای ممنوعه در تولیدات آبی‌پروری و مواد تقلبی در تولید کشاورزی انجام شد.
- استانداردسازی کشاورزی^۲ حرکت رو به رشدی داشت. دستاوردهای این حوزه شامل نهایی شدن بالغ بر ۱۷۹۵ استاندارد در زمینه باقیمانده آفت‌کش‌ها در سال ۲۰۱۱ و تعیین ۴۹۴ استاندارد ملی کشاورزی و استانداردهای صنعتی کشاورزی بود.
- نظام مدیریت دامپزشکی و بهداشت و سلامت دام و بیماری‌های دام و پیشگیری از اپیدمی و کنترل، استقرار یافت. در مجموع، ۳۳۰۸۳ ایستگاه دامپزشکی شهری - روستایی در شهر - روستاها^۳ یا مناطق راه‌اندازی شدند و ۶۴۵۰۰۰ هماهنگ‌کننده فعال در زمینه پیشگیری اپیدمی بیماری‌های

۱. سالانه تقریباً همین مقدار گازهای همراه نفت در ایران است که سوزانده می‌شوند و علاوه بر خسارات مالی سنگین به کشور، حجم زیادی از آلودگی را به کشور تحمیل می‌کند.

2. Agricultural Standardization

3. Townships

دامی در سطح روستا حضور داشتند.

• ۲۴۵ پست پایشی در نواحی مدنظر استقرار یافتند تا آلودگی غیرمتمرکز^۱ منابع آبی را در نواحی زهکشی اصلی پایش کنند. تقریباً تصویر کاملی از وضعیت آلودگی غیرمتمرکز منابع در نواحی زهکشی اصلی شکل گرفت.

۴. پرورش مستعدترین افراد برای انگیزش روستائیان و کشاورزان

۵۰ نفر از مستعدترین افراد در زمینه علوم و فناوری کشاورزی انتخاب شدند و برای بیش از هزار تکنسین کشاورزی راهبر، دوره حرفه‌آموزی از طریق نمایش عملی برگزار شد.

۵. ترویج فناوری‌های کشاورزی

سرمایه‌گذاری یک میلیارد یوانی دولت چین به منظور حمایت از استقرار ۷۴۲۸ نهاد ترویج فناوری کشاورزی در سطح شهر - روستا صورت گرفت.

۶. کاهش بار مالی مترتب بر کسب‌وکارهای کشاورزی

از طریق اقدامات لازم برای کاهش بار مالی مترتب بر کسب‌وکارهای کشاورزی (از جمله شناسایی و رفع سوءمدیریت‌ها و جمع‌آوری غیرقانونی تعرفه) کاهش بار مالی ۱۰۷ میلیون یوانی کشاورزان تحقق یافت. این در حالی است که هیچ پیمایش و مطالعه جامعی نه توسط وزارت جهاد کشاورزی و نه از سوی نهادهای نظارتی، برای بررسی بار مالی مترتب بر کسب‌وکارهای کشاورزی و روستایی و رفع آنها در ایران انجام نمی‌شود. در حالی که، کسب‌وکارهای مذکور عمدتاً از نوع کوچک و متوسط‌اند و علی‌رغم نقش مهم در اشتغالزایی و ایجاد ارزش‌افزوده، آسیب‌پذیری بالاتری دارند و در تصمیم‌گیری‌های کلان اقتصادی، کمتر مورد توجه قرار می‌گیرند.

۷. تنظیم بازار در راستای صیانت از منافع کشاورزان و تضمین عرضه مداوم محصول

تمرکز سیاست‌های وضع مقررات و کنترل حاکمیتی در حوزه بازار بر اقدامات مربوط به خرید محصولات و حمایت قیمتی از قبیل اجرای قیمت‌های خرید حداقلی، خرید و انبار موقت یا فصلی و وضع مقررات و کنترل آینده‌نگرانه؛ ایجاد ذخایر کشاورزی متشکل از ذخایر مرکزی و محلی؛ و سیاست‌های واردات و صادرات محصولات کشاورزی عمدتاً با هدف تنظیم عرضه و تقاضای

داخلی بوده است. اتخاذ این سیاست‌ها، در صیانت از منافع کشاورزان، بهبود تمایل آنان به افزایش تولید کشاورزی و تضمین عرضه مداوم محصول به بازار نقش مهمی ایفا کرده است.

۸. نظام حکمرانی الکترونیکی بخش کشاورزی

طی فاز اول پروژه «کشاورزی طلایی»^۱ نظام حکمرانی الکترونیکی بخش کشاورزی چین راه‌اندازی شد. این نظام، ظرفیت دپارتمان‌های کشاورزی را در تصمیم‌گیری، مدیریت و ارائه خدمات به بخش کشاورزی، نواحی روستایی و کشاورزان، ارتقا بخشید.

۹. راه‌اندازی نظام پایش و پیش‌بینی

پرتال اینترنتی برای بخش کشاورزی و نظام پایش و پیش‌بینی در بخش کشاورزی، نظام پایش بازارهای محصولات کشاورزی و نظامی درخصوص بازارهای روستایی و خدمات علوم و فناوری راه‌اندازی شدند.

۱۰. استقرار پایگاه داده‌ای مربوط به منابع اطلاعاتی کشاورزی

۱۱. تدوین استانداردهای تجارت الکترونیکی کشاورزی

این امر، پایه‌ای را برای استقرار زیرساخت اطلاعاتی بخش کشاورزی چین فراهم خواهد کرد.

۱۲. هماهنگی مکان استقرار بنگاه‌های فرآوری با قطب‌های تولید محصول خام

توزیع منطقه‌ای بنگاه‌های فرآوری نشان می‌دهد که فرآوری اولیه از قبیل فرآوری غلات و حبوبات از جمله گندم، تمایل به تمرکز در نواحی تولید داشته است، این در حالی است که در ایران بنگاه‌های فرآوری تناسب چندانی با قطب‌ها و مراکز تولید محصول کشاورزی ندارند.

۱۳. سازماندهی بازار انتقال حقوق مدیریت پیمانی اراضی

تا سال ۲۰۱۱، بیش از ۸۰۰ شهرستان (شهر) برای انتقال مدیریت اراضی تحت پیمان، بازارهای فیزیکی را راه‌اندازی کرده بودند و بیش از ۱۳ هزار روستا-شهر، مراکز خدمات انتقال زمین را مستقر کرده بودند. ۱۸۴۸ شورای داوری نیز برای بررسی اختلافات قراردادهای اراضی روستایی

در سراسر کشور چین فعال بودند.

۱۴. برآورد سطح تولید غلات و حبوبات

سطح تولید غلات و حبوبات، براساس پیمایش گرایش‌های کشاورزان نسبت به کشت محصولات زراعی و نیز پیمایش ۵۰۰ شهرستانی که به لحاظ اصول نمونه‌گیری نمایانگر کشاورزی چین بودند، توسط وزارت کشاورزی برآورد شد.

حال پس از بررسی برخی از نکات کلیدی و نوآورانه خلاصه مدیریتی گزارش توسعه کشاورزی چین، در زمینه دستاوردهای بخش کشاورزی و توسعه روستایی، تعدادی از شاخص‌ها و موضوعات مهم و متفاوت این گزارش مورد اشاره قرار می‌گیرند. این شاخص‌ها می‌توانند راهنمای خوبی برای طراحی و تدوین شاخص‌های پایش و ارزشیابی نتیجه‌گرای بخش کشاورزی کشور ایران و ارائه داده‌های آنها در گزارش‌ها و آمارنامه‌های بخش کشاورزی باشند.

برخی از شاخص‌ها و موضوعات مهم برای پایش و ارزشیابی نتیجه‌گرا

- متوسط درآمد سرانه خالص صیادان و تغییرات آن در طول زمان.
- درآمد سرانه خالص روستاییان به تفکیک درآمد ناشی از تولید، دستمزد، دارایی‌ها و پرداخت حواله‌ها.
- درآمد سرانه کشاورزان.
- خط فقر سالیانه کشاورزان.
- ارزش تولید کل ناشی از احیای اراضی بر حسب دلار و نیز کل تولید غلات و حبوبات در اراضی احیا شده.
- درآمد کل حاصل از خدمات مکانیزاسیون کشاورزی.
- اعتبارات دولتی بخش کشاورزی به تفکیک تشکیل سرمایه و اعتبارات مدنظر برای اهداف خاص.
- بازیافت پسماندها.
- افزایش تولید محصولات مختلف در آینده در اثر اجرای پروژه‌های توسعه جامع کشاورزی.
- اعتبارات دولتی در زمینه کاهش فقر.
- حجم کل تولید خوراک تجاری به تفکیک دام، طیور و آبزیان و درصد خوراک استاندارد از کل خوراک.
- تأثیر اقدامات حفاظتی و احداثی مراتع در بهبود سطح پوشش گیاهی، ارتفاع علوفه، حجم تولیدات علوفه‌ای تازه و تولیدات علوفه‌ای تازه خوراکی.

- سطح تحت پوشش نظام مدیریت قراردادی مراتع.
- تعداد سازمان‌های غیردولتی کشاورزی دارای عملیات بزرگ‌مقیاس و تعداد خانوارهای کشاورزی تحت پوشش آنها و اثر این سازمان‌ها بر کسب درآمد بیشتر توسط خانوارها؛ ارزش صادرات سازمان‌های مذکور و سهم آنها در تولیدات کشاورزی فرآوری شده.
- آمار بنگاه‌های فرآوری تولیدات کشاورزی از نظر تعداد، ارزش کل تولیدی و سهم آن از کل ارزش تولیدات بنگاه‌های صنعتی این کشور، تعداد فرصت‌های شغلی ایجاد شده، حجم صادرات، توزیع منطقه‌ای بنگاه‌ها.
- آمار تفصیلی نظام بازاریابی محصولات کشاورزی.
- تعداد بازار تخصصی عمده‌فروشی محصولات کشاورزی و میزان فروش سالیانه و تعداد شعبات آنها.
- مساحت کل بازارهای کشاورزی و میزان رشد آن.
- ساختار بازار محصولات کشاورزی از نظر سهم زیربخش‌های مختلف.
- سود اقتصادی ناشی از به‌کارگیری ارقام زراعی مقاوم به آفات.
- آثار بیماری‌های گیاهی، آفات، جوندگان و علف‌های هرز بر تولید کشاورزی براساس سطح تحت تأثیر و خسارت وارده بر تولیدات (بر حسب میلیون تن).
- تعداد آتش‌گرفتنی مراتع و وسعت اراضی مربوطه بر حسب هکتار.
- آثار بلایای طبیعی بر اقتصاد آبرزی‌پروری و نیز مرگ یا مفقودی انسان‌ها.
- اعزام سالیانه کارشناس و تکنسین کشاورزی به کشورهای دیگر و راه‌اندازی شرکت‌های فنی - مهندسی خارجی مشترک.
- پوشش کارگران کشاورزی تحت بیمه بیکاری و چیدمان‌های حقوق بازنشستگی سالخوردگان.
- شکاف درآمدی بین ساکنان شهری و روستایی (نسبت متوسط درآمد سرانه قابل تصرف شهرنشینان به متوسط درآمد سرانه خالص روستاییان).
- تفاوت مصرف ساکنان شهری و روستایی.

نتیجه‌گیری

سال ۲۰۱۱، به عنوان اولین سال دوازدهمین برنامه پنج‌ساله چین (۲۰۱۱-۲۰۱۵) مطرح است. آمارها حاکی از آن است که کل تولید غلات و حبوبات در سال ۲۰۱۱، ۵۷۱/۲۱ میلیون تن بود که ۲۴/۷۳ میلیون تن بیشتر از سال ۲۰۱۰ به شمار می‌رود و برای اولین بار در تاریخ است که این

میزان از مرز ۵۵۰ میلیون تن فراتر رفته است. میزان تولید پنبه، دانه‌های روغنی، میوه، سبزی‌ها، چای، گوشت، تخم‌مرغ، شیر و محصولات شیلات در سال ۲۰۱۱ رشد داشته است. از سوی دیگر، درآمد کشاورزان، رشد سریعی را برای هشتمین سال متوالی تجربه کرده است. در سال ۲۰۱۱ درآمد سرانه خالص روستاییان ۶۹۷۷ یوان بود و نسبت به سال گذشته رشد ۱۰۵۸ یوانی، معادل ۱۷/۹ درصدی داشت. پس از تعدیل توسط نرخ تورم، رشد واقعی ۱۱/۴ بوده است. رشد متوسط درآمد سرانه خالص کشاورزان بار دیگر از رشد متوسط درآمد سرانه خالص شهرنشینان پیشی گرفت. کیفیت و ایمنی محصولات کشاورزی به صورت مداوم افزایش یافت و بیماری‌های عمده دامی تقریباً کنترل شدند.

وزارت کشاورزی چین موظف شده است از هیچ تلاشی به‌منظور تأمین غلات و حبوبات به میزان حداقل ۵۲۵ میلیون تن و تحقق رشد درآمد کشاورزان به میزان حداقل ۷/۵ درصد فروگذار نکند. همچنین این وزارتخانه موظف شده است که تضمین کند هیچ مشکل عمده درخصوص مسائل ایمنی غذایی و کیفیت محصولات کشاورزی اتفاق نخواهد افتاد و اینکه اپیدمی‌های حیوانی منطقه‌ای عمده‌ای شکل نخواهد گرفت.

بررسی رویکرد و بخش‌بندی گزارش توسعه کشاورزی چین در سال ۲۰۱۱ نشان می‌دهد که در ارزیابی عملکرد بخش کشاورزی، باید براساس نگاه جامع‌نگر، موضوعات تولید کمی محصولات، معیشت کشاورزان، سرمایه انسانی، ایمنی غذایی، حفظ محیط زیست و منابع پایه تولید را به صورت توأم مدنظر قرار داد و شاخص‌های منسجم و سلسله‌مراتبی برای هر یک از آنها تدوین کرد و تأکید صرف بر تولید کمی امر صحیحی به نظر نمی‌رسد. در حقیقت، لازمه بازتعریف نقش کشاورزی در چارچوب توسعه روستایی، توجه به ویژگی چندکارکردی کشاورزی و نیز تحلیل و ارزشیابی سهم آن در تولید و نقش سرزمینی^۱ محیط زیستی و اجتماعی - فرهنگی این بخش است. امروزه بخش کشاورزی، دیگر نمی‌تواند به‌سادگی براساس میزان تولید، درآمد و اشتغالزایی ارزشیابی شود. کشاورزی به‌طور فزاینده‌ای ارزش‌هایی را نمایان می‌کند که تنها با تولید غذا و فیبر مرتبط نیستند، بلکه با سلامت و ایمنی غذایی، حفظ منابع پایه تولید و بهبود معیشت کشاورزان نیز ارتباط دارند.

علاوه بر این، در ارزیابی تولید کمی و عملکرد محصولات کشاورزی باید به مسائل مدیریتی و الزامات آن از قبیل فضای کسب‌وکار، تأمین مالی، مدیریت بازار محصولات کشاورزی، تأمین اجتماعی، آموزش و ترویج و... نیز توجه داشت و شاخص‌های مربوط به آن را نیز تدوین

اندازه‌گیری و گزارش کرد و سیاست‌هایی را برای بهبود مشکلات مربوط به آن حوزه‌ها پیشنهاد داد. عدم توجه به حوزه‌های مذکور در وزارت جهاد کشاورزی و عدم پایش مناسب آنها از سوی این وزارتخانه، سبب ناپایداری رشد تولیدات خواهد شد.

به منظور ارتقای ارزیابی عملکرد بخش کشاورزی و توسعه روستایی و دستگاه‌های مرتبط، پیشنهاد می‌شود مجلس شورای اسلامی و به‌ویژه کمیسیون کشاورزی، براساس شاخص‌های همه‌جانبه‌نگر و مورد اجماع کارشناسان، اقدام به بررسی وضعیت این بخش کند. این شاخص‌ها باید به نحوی تدوین شوند که وضعیت بخش کشاورزی و توسعه روستایی را به‌خوبی و به‌صورت متوازن در سه بعد اقتصادی، اجتماعی و محیط زیستی به تصویر بکشند و اثربخشی اقدامات و چالش‌های موجود را تبیین کنند. در این راستا، پیشنهاد می‌شود دولت موظف شود که شاخص‌های همه‌جانبه‌نگر توسعه کشاورزی و روستایی را تدوین کند و به صورت منظم و معتبر، آنها را اندازه‌گیری و اطلاعات مربوطه را منتشر سازد.

البته منطقی آن است که مجموعه مستقل و باصلاحیت (به‌ویژه با حضور اشخاص حقیقی و حقوقی مستقل و غیردولتی از دانشگاه‌ها، بخش خصوصی و...)، فرآیند ارزیابی عملکرد دستگاه‌های اجرایی و تولید داده‌ها را مدیریت و آمار تولید شده را پیش از انتشار، راستی‌آزمایی نماید. کما اینکه همان‌طور که اشاره شد، گزارش‌های سالانه «توسعه کشاورزی چین»، به‌طور مشترک توسط وزارت کشاورزی، مؤسسات تحقیقاتی، برخی اعضای گروه تخصصی و کاری، دفتر ملی آمار، کارشناسان اقتصاد روستایی، محققان و کارگزاران تهیه و منتشر می‌شوند. در نهایت باید اظهار داشت که فضای ایدئال برای استقرار نظام پایش و ارزشیابی در توسعه کشاورزی و روستایی کشور وقتی شکل می‌گیرد که اولاً تقاضای قوی، منسجم و پیگیر از سوی دستگاه‌های نظارتی ازجمله مجلس شورای اسلامی برای اطلاعات مربوط به آثار قوانین و برنامه‌ها و میزان اجرای آنها وجود داشته باشد و ثانیاً به‌طور مناسب، از شواهد میدانی و مبتنی بر واقعیات، برای افزایش اطلاعات و آگاهی‌ها در تصمیم‌گیری و اصلاح به‌موقع رویکردها استفاده شود.

منابع و مأخذ

1. China Agricultural Development Report 2012. China Agriculture Press
2. Global Donor Platform for Rural Development, World Bank and FAO. (2008). Tracking results in agriculture and rural development in less-than-ideal conditions A sourcebook of indicators for monitoring and evaluation.

مرکز پژوهش‌ها
مجلس شورای اسلامی

شماره مسلسل: ۱۳۷۷۸

شناسنامه گزارش

عنوان گزارش: بررسی توسعه کشاورزی چین در سال ۲۰۱۱

نام دفتر: مطالعات زیربنایی (گروه توسعه کشاورزی و روستایی)

تهیه و تدوین: حجت ورمزیاری

ناظران علمی: محسن صمدی، محمدرضا محمدخانی

مناقضی: علی لاریجانی (ریاست محترم مجلس شورای اسلامی)

ویراستار ادبی: قاسم میرخانی

واژه‌های کلیدی:

۱. توسعه کشاورزی

۲. چین

۳. ارزیابی عملکرد

تاریخ انتشار: ۱۳۹۳/۴/۲۲